

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 123, ЧИСЛО 35, П'ЯТНИЦЯ, 26 СЕРПНЯ 2016 РОКУ

1893

Vol. 123, No. 35, FRIDAY, AUGUST 26, 2016

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Розуміння вже є. Потрібна дія

Петро Часто

17 серпня газета Верховної Ради „Голос України“ оприлюднила статтю Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Олександра Турчинова „Національна безпека України: виклики та пріоритети“. Це чітка й об'єктивна аналіза вкрай негативних тенденцій у сучасному, вже великою мірою глобалізованому світі, зокрема в системі міжнародної безпеки. Одним з найвпливовіших чинників руйнування геополітичної рівноваги, чинників загальносвітового регресу і деградації автор справедливо вважає путінську Росію, котра на нинішній день вже небезпечно розхитала внутрішню ситуацію в Європейському Союзі, з усіх можливих сил намагається підняти на поверхню в об'єднаній Європі антидемократичні сили, прямо фінансуючи тамтешні продажні політичні еліти.

Не помиляється О. Турчинов, стверджуючи, що „в російській агресивній стратегії Україна посідає ключове місце... Битва за Україну для путінської Росії, як колись і для Росії лєнінської, – поворотний момент. Якщо Кремль переможе, то система європейської безпеки буде остаточно зруйнована, а перед російськими військами відкриється шлях далі на Захід. Якщо Україна вистойть – розповзання війни буде зупинене“.

Це вперше Секретар РНБО так виразно й однозначно висловлюється про війну Росії з Україною, і ця його позиція вирізняється на тлі недостатньої визначеності центральної київської влади, яка все ще, за інерцією, теревенить про „антитерористичну операцію“, про мертворождені Мінські домовленості, про неможливу мирну відбудову Донбасу.

І висновок О. Турчинова єдино правильний: Україна повинна вистояти у цьому страшному поєдинку з варваром-завойовником.

Того ж дня, 17 серпня, повторив цей же висновок генерал Євген Марчук – представник України у робочій підгрупі з питань безпеки Тристоронньої контактної групи у Мінську: „Україна мусить розраховувати на власні сили“. На переконання Є. Марчука, перетворення Криму на російську військову базу, з ядерною зброєю включно, зближення авторитарної Туреччини з авторитарною Росією – це означає, що НАТО, цей колись надійний євро-атлантичний безпековий альянс, практично вратив свій південно-східний фланг“.

Є відомості, що Росія останнім часом поповнила свій збройний арсенал 153 ядерними боеголовками, а тепер буде гігантські підземні бункери, котрі, швидше за все, свідчать, що Кремль готується до великої ядерної війни.

Водночас, при цьому всьому, дехто з авторитетних експертів радить не забувати, що Москва – це столиця безпросвітної облуди і брехні, тому не слід брати за чисту монету те, що Володимир Путін навмисне виставляє напоказ. Бо російська

(Закінчення на стор. 14)

Україна відзначила 25-річчя Незалежності

КИЇВ. – 24 серпня у столиці відбулася військова парада на честь 25-ої річниці Незалежності України. По Хрещатику проїхало 200 одиниць військової техніки, пройшли 4 тис. військових різних родів військ.

У параді брали участь військовослужбовці морської піхоти, повітряно-десантних військ, сил

спеціальних операцій, а також бійці Національної гвардії, прикордонники, поліція. Крім того, в параді взяли участь представники армій Польщі і Литви, які перебувають у складі україно-польсько-литовської бригади.

(Закінчення на стор. 7)

Хрещатику пройшли маршем курсанти академії. (Фото: Максим Кудимець)

Відбувся Всесвітній форум українців

КИЇВ. – VI Всесвітній форум українців 20-21 серпня відбувся в Українському домі. В його роботі взяли участь понад 300 делегатів із 36 країн. Із Криму було обрано 15 делегатів, але прибути на форум змогли тільки 10, інші не змогли виїхати з окупованого півострова.

На форумі представники закордонного українства обговорили свою роботу та найгостріші проблеми, які хвилюють закордонне українство, питання державного будівництва, гуманітарної політики, правничої, інформаційної політики, освіти, виховання, волонтерства та захисту українства на окупованих територіях, духовності і церковного життя закордонного українства.

На форумі були присутні перший президент України Леонід Кравчук, колишній президент Віктор Ющенко, віце-прем'єр-міністр-міністр культури В'ячеслав Кириленко, міністр освіти та науки Лілія Гриневич, Почесний консул України в Казахстані Анатолій Тарасенко, президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій, представник української громади Росії Тарас Дудко та інші.

21 серпня форум українців ухвалив заяву щодо зусиль України, світового українства і міжнародного співтовариства з деокупації та

реінтеграції Криму. У документі йдеться про те, що на окупованому півострові під загрозою опинилося існування понад півмільйонної громади етнічних українців, яка є другою за розмірами етнічною спільнотою в Криму. „Окупанти взяли курс на її асиміляцію“, – мовиться в заяві.

Міжнародне співтовариство закликала посилити санкції проти Росії за незаконну окупацію Криму, об'єднати їх із санкціями за агресію у Донецький і Луганський областях, й, зокрема, запровадити ембарго на торгівлю нафтою з Росією та відключити її від системи SWIFT до припинення агресії проти України, звільнення всіх окупованих територій та виплати компенсації за понесені українською стороною втрат.

Світове українство повинно роз'яснювати у країнах проживання важливість підтримки безпеки на планеті та протидії державі-агресорові – Росії, а органи державної влади України мають розробити стратегію деокупації Криму. Окремо делегати з Криму на форумі виступили зі зверненням про долю журналіста Миколи Семена: вперше за всю історію форуму делегат М. Семена, не зміг прибути на нього через переслідування російською окупаційною владою.

„Укрінформ“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Папа закликав до миру

РИМ. – Папа Франциск закликав сторони конфлікту і міжнародні інституції сприяти якнайшвидшому закінченню війни на Донбасі. Про це понтифік сказав під час загальної аудієнції, яка відбулася 24 серпня на площі Святого Петра у Ватикані, повідомляє Посольство України при Святому престолі. „Цими тижнями міжнародні спостерігачі висловили стурбованість з приводу погіршення ситуації на сході України. Сьогодні, коли ця країна відзначає своє національне свято, запевняю, що молюся за мир і повторюю свій заклик до усіх причетних сторін і до міжнародних інституцій посилити ініціативи для подолання конфлікту, звільнення полонених та вирішення складної гуманітарної ситуації“, – заявив понтифік. (Радіо Свобода)

■ Прем'єр Канади привітав Україну

ОТАВА. – Прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо привітав Україну з нагоди 25-ої річниці її Незалежності, заявивши, що приєднується до святкування разом із українською громадою в Канаді й у всьому світі. „Із цієї знаменної нагоди ми повторюємо нашу тверду підтримку суверенітету й територіальної цілісності України. Канада повністю підтримує Україну в її важливих кроках до більшої безпеки, добробуту й економічної незалежності“, – мовиться в заяві. Дж. Трюдо нагадав, що Канада пишається тим, що стала першою західною країною, яка визнала Деклярацію незалежності України 1991 року. „Енергійна громада канадців українського походження, майже 1.3 млн., зробила незмірний внесок у розбудову Канади й допомогла створити міцні і тривкі відносини між нашими країнами“, – додав він. (Радіо Свобода)

■ В'язень Росії написав листа

КИЇВ. – Засуджений у Росії українець Олег Сенцов закликав не намагатися звільнити його та інших українських в'язнів у Росії „за будь-яку ціну“. Про це він написав у листі, який оприлюднила його сестра Наталія Каплан. „Не треба нас витягувати за будь-яку ціну – це не наблизить перемоги. Використовувати нас як зброю проти ворога – так“, – наголосив О. Сенцов. Він також зазначив, що з різними незаконно ув'язненими у Росії та полоненими на Донбасі ситуація не однакова. „У кожного своя історія й умови утримання. Ставати більш відомим в'язнем, щоб тебе обміняли швидше за інших – це не той шлях, яким я хотів би пройти“, – написав він. У серпні 2015 року суд у Росії засудив О. Сенцова до 20 років позбавлення волі за звинуваченнями у підготовці терактів в анексованому Росією Криму. Інший фігурант справи – Олександр Кольченко – отримав 10 років колонії суворого режиму. (Радіо Свобода)

■ На допомогу учням

КИЇВ. – Міністерство освіти й науки України порадило вчителям не давати домашнє завдання учням перших класів і обмежити його обсяг для учнів 2-4 класів. „Домашні завдання не повинні задавати на вихідні, святкові дні, а їх обсяг віднині обмежено. Навчальні досягнення учнів не мають озвучуватися на батьківських зборах чи вивішуватися публічно. Знято оцінювання каліграфії, вимоги до якої були занадто деталізовані. Залишається лише вимога, що письмо має бути охайним і розбірливим. Щоб знизити психологічну напругу в першокласників, за рішенням учителя до формування навички письма рекомендується користуватися простим олівцем. Учителям також не рекомендується користуватися червоною ручкою під час перевірки письмових робіт. Нововведення мають застосовуватися в школах вже з 1 вересня. (Радіо Свобода)

■ Відкрили пам'ятник Шевченкові

МИРНОГРАД, Донецька область. – У місті Мирнограді (колишній Димитров) урочисто відкрили пам'ятник видатному українському письменникові Тарасові Шевченку. Про це 23 серпня повідомила заступник посади міста Тамара Прокопова. На пам'ятник було витрачено близько 300 тис. грн. з міського бюджету Мирнограду. („Укрінформ“)

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Чому українці не можуть розбагатіти?

Олександр Федоренко

За рівнем життя Україна є однією з найбідніших держав у світі. Нещодавні дослідження рівня життя українців, який проводили експерти ООН, показали, що майже 80 відс. українців живуть за межею бідності. Відповідно, працюючий українець, якщо брати мінімальну зарплатню 1,450 грн. з травня 2016 року, – на добу може дозволити собі витратити не більше 48 грн., або 1.9 дол.

Усе це йде в основному на продукти харчування, дещо на проїзд та на оплату комунальних послуг.

Подібний рівень витрат людини – до двох доларів в день – це рівень життя найбідніших країн світу – Ліберії, Конго та Зімбабве. Для європейських країн норма – 425 грн. на день (17 дол.), у регіоні Центральної та Східної Європи, до якого належить і Україна – 125 грн., або 5 дол.

Українці стали більше витратити на харчі, хоча харчуються не краще, продовжують економити на рибі та м'ясі. Нація фактично працює за їжу.

Якщо проаналізувати дані Державного Комітету Статистики за останні роки щодо структури сукупних витрат домогосподарств, і зокрема на їжу, то складається стійке враження, що влада в країні робить усе можливе для:

– по-перше, повного зубожіння громадян;

– по-друге, для вимирання українців як нації.

Так, у 2009 році середньостатистичний українець витрачав на продукти харчування і безалкогольні напої 50.4 відс. доходів. У 2010 році цей показник виріс до 51.6 відс.

У 2012 році – 50,1 відс. У 2014 – 51.9 відс., у 2015 – 53.1 відс.

У найбільших країнах Європейського союзу – Німеччині та Франції – частка загальних витрат на продукти харчування не перевищує 15 відс., тоді як в цілому в країнах ЕС цей показник в середньому складає 20 відс.. У Великобританії на їжу йде не більше ніж 10 відс. доходів сім'ї, в Німеччині – 12 відс., у США всього 7 відс.

Відповідно до минулорічного рейтингу швейцарського банку Credit Suisse, Україна – найбідніша країна Європи, вона посідає перше місце у списку найбідніших країн Європи з добробутом пересічного дорослого у 1,437 доларів на рік, або в середньому 2.999 гривень на місяць.

Але цей показник далекий від першого критерію визначення „бідності по-українськи“ – розміру прожиткового мінімуму для одного працездатного громадянина в Україні, який є вдвічі меншим від розрахунків рейтингу швейцарського банку і складає всього 1,450 гривень на місяць.

Відповідно до міжнародних стандартів, рівень мінімальної заробітної плати розглядається як нижня межа, що повинна гарантувати задоволення основних життєвих потреб працівника і членів його сім'ї.

„Мінімалка“ від Володимира Гройсмана у 1,450 гривень, так само як „мінімалка“ від Леоніда Кучми у 165 гривень у 2000-му чи „мінімалка“ від Януковича 1,094 гривень у 2012 році – сума настільки мізерна, що ніколи не дозволяла й не дозволяє задовольняти основні потреби людини. Тільки фізіологічне виживання – не дати вмерти з голоду.

Великий розрив між високою вартістю життя і низькою ціною праці – найгостріша соціальна проблема в Україні. Спостерігаючи на європейські статки „мінімальщиків“, мисляча частина українців все більш скептично оцінює економічні потуги власної держави у напрямку вступу до ЕС. Прірва – величезна, прогресу – жодного.

Українці продовжують не жити, а виживати в умовах, створених зусиллями недбалих керівників за всі 25 років своєї незалежності.

Чому Південна Азія та Океанія можуть, а Україна – ні?

У новому Економічному огляді та макроекономічному прогнозі для України від Світового банку зазначається, що рівень бідності в Україні збільшився в 2015 році і, за прогнозами, залишиться високим до 2018 року в світлі поступового відновлення економічної активності, реальної заробітної платні і місць праці.

Україна активно встановлює себе як європейська держава й, відповідно, намагається „йти в ногу“ з євросусідами, декларуючи, приймаючи та підписуючи численні стратегії та зобов'язання щодо подолання бідності. Державою реалізувалася не одна Стратегія подолання бідності та Комплексна програма забезпечення реалізації цієї Стратегії, з щорічним пливом конкретних заходів, спрямованих на боротьбу з бідністю,

(Закінчення на стор. 18)

Новий Посол США прибула до Києва

КИЇВ. – Новопризначений Посол США в Україні Марі Йованович 23 серпня вручила копії вірчих грамот заступникові міністра закордонних справ Вадимові Пристайкові. Під час зустрічі було відзначено високий рівень відносин між Україною і США та важливість їх подальшого розвитку в усіх сферах, зокрема безпеки і економіки. Сторони обмінялися думками щодо стану та перспектив Мінського процесу, а також обговорили двосторонню взаємодію в рамках ООН. М. Йованович відзначила якісно новий рівень відносин між США і Україною та наголосила на налаштованості США продовжувати допомагати Україні в захисті територіальної цілісності, проведенні реформ і боротьбі з корупцією.

Як повідомлялося, в середині липня Сенат США затвердив М. Йованович новим послом в Україні. Вона вже працювала в Україні – перед Помаранчевою революцією була заступником посла. Донедавна вона працювала заступником помічника Державного секретаря США з європейських і азійських справ.

„Українська правда“

Посол США в Україні Марі Йованович вручає копії вірчих грамот заступникові міністра закордонних справ Вадимові Пристайкові. (Фото: „Українська правда“)

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспорі
- найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

КОРУПЦІЙНИЙ СКАНДАЛ

Український ТРАМПлін для Манафорта

Роман Романюк

Українська корупція підкорює Америку. Несподівано для самої себе українська політика зуміла увірватись у найголовнішу подію в житті США – президентські перегони. Виборча кампанія у Штатах незворотно наближається до своєї розв'язки 8 листопада. Але 14 серпня у ній поруч з „російською“, міграційною, „ісламською“ та іншими суперечливими темами з'явилась ще одна – українська.

Зазвичай на Заході про нашу країну знають небагато речей, і то малоприємних: Чорнобиль, війна, революції і, звичайно ж, масштабна корупція.

Проте історія з головою виборчого штабу скандального Дональда Трампа Полом Манафортом показала, що справжній масштаб нашої корупції мало хто оцінив.

Виявляється, вона може впливати і на такі речі, як вибори президента США.

Принаймні в американських медіа після скандалу з „чорними“ грошами Януковича пролунало чимало гучних заяв і щодо самого П. Манафорта, і щодо його шефа. Дійшло навіть до закликів Д. Трампові зняти з виборів.

13 „чорних“ мільйонів

Наприкінці травня 2016 року уже звільнений з посади заступника глави Служби безпеки України Віктор Трепак передав Антикорупційному бюро так звану „амбарну книгу“ Партії Регіонів. У цих документах зображений весь рух грошей з „чорної каси“ партії Віктора Януковича на загальну суму близько 2 млрд. дол.

Публікація „амбарних книг“ спричинила низку внутрішніх скандалів в Україні, дала підтвердження низці здогадок про методи роботи режиму В. Януковича та і всіх політичних гравців. Проте ніхто не сподівався, що ця історія матиме своє продовження у США.

14 серпня газета „Нью-Йорк Таймс“ вийшла з сенсаційною для американської публіки статтею, де йшлося, що глава штабу Д. Трампа П. Манафорт може бути замішаний у брудних фінансових справах з режимом В. Януковича, для якого американець працював з 2005 року.

Журналістам видання вдалося з'ясувати, що в „амбарних книгах ПР“ з 2007 по 2012 роки ім'я П. Манафорта згадується 22 рази. Сума, яку ймовірно отримав американський консультант за п'ять років з „чорної каси“, загалом сягнула 12,7 млн. дол.

Шеф же П. Манафорта Д. Трамп підтримав свого соратника постом у „Facebook“, де побідкався, що це ніяка не „свобода преси“, коли газетам та іншим можна писати, що заманеться.

Сам П. Манафорт вирішив все спростувати і назвав публікацію в „Нью-Йорк Таймс“ атакою на репутацію.

Українські „подвиги“ П. Манафорта

Пол Манафорт в Україні до певної міри особистість легендарна. Його ім'я майже ніколи не лунало з екранів телевізорів, але це не зава-

жало йому спокійно розцілюватись в щоби з найвпливовішими людьми країни.

Привіз П. Манафорта в Україну не хто інший, як найбагатша людина країни Рінат Ахметов. Сталося це під час першого Майдану у 2004 році між другим і третім турами президентських виборів. Тоді П. Манафорта, який уже виграв вибори для режимів у Конго, Анголі, Філіппінах та інших країнах „третього світу“, попросили подивитись, чи можна ще В. Януковичеві стати президентом. Але цього не міг добитись навіть П. Манафорт.

Вдруге він з'явився в Україні уже як політехнолог Партії Регіонів на виборах у Раду 2006 року. До цього він консулював Р. Ахметова щодо справ його контролюючого підприємства СКМ і на роботу в ПР потрапив саме за протекцією головного донецького олігарха.

Завдання перед П. Манафортом і його командою стояло не те що складне, а майже нерезальне – ПР через рік після Майдану мала виграти вибори. І вона це зробила.

Саме команді П. Манафорта Партія Регіонів завдячує більшості своїх лозунгів та тез, включно з темами НАТО та „пригнічення“ російської мови.

У підсумку системної роботи Партія Регіонів тріумфально виграла ті вибори і, переманивши до себе з „помаранчевої“ коаліції соціалістів, посадила В. Януковича у крісло прем'єра. Щоправда, не надовго.

У 2007 році БЮТ всією фракцією склав мандати і анулював свій список, чим спровокував дострокові парламентські вибори. На них команда П. Манафорта робила з В. Януковича демократичного провідника, здатного працювати з Віктором Ющенком. Для цього навіть пом'якшили риторичку щодо НАТО та інших гострих питань.

Головне завдання було не дати Юлії Тимошенко відмежуватись від провалу „помаранчевих“ і знову взяти 150 голосів в Раді. Але з цим завданням команда Манафорта не справилась. Це була остання поразка Манафорта і його команди.

У 2010 році на інавгурації нового президента американський технолог радісно розцілювався на вході в Український дім з Рінатом Ахметовим. Вони мали привід для радощів – В. Янукович всього за п'ять років після Майдану таки зумів обертися президентом. Цього разу у П. Манафорта, на відміну від кінця 2004 року, час для цього був. До речі, головний лозунг тієї кампанії Януковича – „Покращення життя вже сьогодні“ – вигаданий теж американцями.

Чим займався П. Манафорт в Україні під час Майдану, відомо хіба з неоднозначного інтерв'ю Ганни Герман, де вона переконувала, що американський консультант до побиття студентів „давав досить мудрі поради, з якими Янукович не часто погоджувався“.

Після того ж, як в Україні не стало В. Януковича, перед П. Манафортом постало нове, насправді надскладне, завдання – провести у Верховну Раду рештки Партії Регіонів, які з країни не втекли. І він з цим завданням впорався. Як захоплено ділився враженнями після

(Закінчення на стор. 12)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ У Києві провели Ходу нескорених

КИЇВ. – На Хрещатику 24 серпня провели акцію під назвою „Хода нескорених“, участь у якій брали бійці добровольчих батальйонів, родичі загиблих під час бойових дій на Донбасі і члени сімей „Небесної сотні“. Від Бесарабської площі до Майдану Незалежності пройшла колона чисельністю кілька тисяч людей. Вони тримали у руках державні прапори України, прапори націоналістичних та патріотичних організацій і об'єднань, а також скандували: „Слава Україні! Героям слава!“. Серед учасників ходи багато людей у військовій формі, значна частина із них – зі слідами поранень. До акції також долучилися рідні загиблих на Донбасі, які несли у руках їхні портрети. (BBC)

■ У перестрілці загинули поліцейські

БАБИНЦІ, Тернопільська область. – У перестрілці загинули 30-річний майор Олександр Рудик і 31-річний капітан Андрій Чернятинський, які брали участь у перестрілці з місцевим жителем. У селі чоловік застрелив свою дружину, після чого вбив двох поліцейських, що приїхали на виклик і поранив ще двох. Потім сам загинув від світлошумових гранат, якими його закидали правоохоронці. У мережі поширилися припущення, що втрати серед поліції спричинені поганим об'єднанням і підготовкою правоохоронців. „Коли факт убивства дружини підозрюваного підтвердився, за сигналом тривоги було задіяно додатково 20 поліцейських. Всі правоохоронці були зі зброєю, в бронежилетах, у касках“, – заявили у Головному управлінні Національної поліції в Тернопільській області. (BBC)

■ Вкладники втратили гроші

КИЇВ. – Понад 163 млрд. грн. втратили вкладники на рахунках ліквідованих банків у 2014-2016 роках. Втрати вкладів фізичних осіб склали 111 млрд. грн. і 52 млрд. грн. – підприємців бізнесу. В Асоціації захисту банків додали, що всього за період „очищення“ банківської системи 1.5 млн. осіб були вимушені отримувати свої депозити через систему компенсації вкладів. („Укрінформ“)

■ Фільм нагородили у США

КИЇВ. – Режисер номінованої на Оскар документальної картини „Зима у вогні“ Євген Афінеєвський привіз з Голівуду спеціальну нагороду Американської телеакадемії (The Television Academy Honors), щоб вручити її українським творцям. „Вперше Голівуд відзначає не лише значення фільму на світовій арені та його внесок у сьогоднішній день, а відзначає ті команди, які його зібрали і донесли. Вперше в історії США телеакадемія відзначає міжнародний склад команд Британії, України і США“, – сказав Є. Афінеєвський. „На Майдані знімали професіонали і непрофесіонали, з камерами і мобільниками. Вони довели, що кіноіндустрія України нічим не гірша, ніж той самий Голівуд“, – сказав режисер. („Укрінформ“)

■ На телебаченні замало української мови

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко заявив 23 серпня, що на українському телебаченні частка української мови неприпустимо мала. „Минулого місяця я підписав закон, що передбачає збільшення частки українськомовних пісень на радіостанціях, як і частки української мови у розмовних програмах. Тепер, користуючись нагодою, я хочу публічно передати привіт власникам і топ-менеджерам деяких телевізійних каналів: панове, частка української мови у вас неприпустимо мала“, – сказав він під час зустрічі з представниками української діаспори у Києві. У липні П. Порошенко підписав закон, який передбачає, що пісні українською мовою мають складати в ефірі не менше, ніж 35 відс. від загального обсягу. 16 червня Верховна Рада України ухвалила цей закон. Від дня набрання чинності мінімальна частка ведення передач державною мовою має становити протягом першого року – не менше 50 відс., протягом другого – не менше 55 відс., протягом третього – не менше від 60 відс. (Радіо Свобода)

США не перестануть підтримувати Україну

ВАШІНГТОН. – З нагоди 25-ої річниці Незалежності України Президент Сполучених Штатів Америки Барак Обама у привітанні, надісланому на адресу глави Української держави, запевнив Президента Петра Порошенка, що США нізмінно підтримуватимуть українців у прагненнях наблизити мирне європейське майбутнє.

„Цей день є особливо важливим в світлі загрози суверенітету та територіальній цілісності України, яка виникла в результаті російської агресії на сході України та спроби анексування Криму“, – йдеться у привітанні Президента США.

„Хочу запевнити Вас, що США залишаються відданими своїм зобов'язанням бути поруч з Україною в той час, коли ви протистоїте російській агресії“, – наголосив Б. Обама.

Він також відзначив „серйозні кроки“, здійснені у боротьбі з корупцією, зміцненні верховенства права та закладенні підвалин для економічного зростання України.

„Сполучені Штати Америки підтримуватимуть вас у ваших прагненнях наблизити мирне, квітуче, європейське майбутнє для всіх українців“, – зазначив Президент США Б. Обама.

„Українська правда“

АМЕРИКА І СВІТ

■ Заплачено 1.2 млн. дол. за назву

НЕШВИЛ, Тенесі. — Один з найбільш престижних університетів Америки заплатив 1.2 млн. дол. організації З'єднані Дзонки Конфедерації (ЗДК) щоб змінити назву будинку. Вандербілт Університет оголосив 15 серпня, що він змінить назву гуртожитку, який досі називався ім. Пам'яті Конфедерації, що нагадувало роллю південних стейтів під час Громадянської війни. Університет намагався замінити назву будинку в 2002 році, але у відповідь ЗДК подали позов до суду, пригадуючи, що вони 1935 року дали університетові 50 тис. дол. на цей будинок. Суд вирішив, що університет може замінити назву тільки тоді, коли відплатить за цей дар сучасними грошми. Канцлер університету Ніколас Зепос повідомив, що анонімні щедрі жертводавці уможливили школі відплатити цю суму. На багатьох університетах студенти протестують проти нібито „расистського“ пов'язання різних шкільних назв. („Business Insider“)

■ Втікають у США мусульмани

ВАШНГОН. — Відомий дослідчий інститут „Пю Рісирч Сентер“ 16 серпня оприлюднив статистику про втікачів, які прибули до США, починаючи від жовтня 2015 року. Їх було понад 63 тис. і з них майже 29 тис. (46 відс.) були мусульманами. Християн було понад 27,500 (44 відс.). Це вперше США впустили таке велике число мусульманських втікачів від 2002 року. Багато з них з Сирії, Сомалії та Іраку. Адміністрація Президента Барака Обами вирішила допустити в країну принаймні 10 тис. сирійських втікачів до кінця року. Згідно зі звітами Державного департаменту, лише за липень до США прибуло понад 2,000 втікачів з Сирії, а їх загальне число цього року вже досягає 8,000. (www.pewresearch.org)

■ Альянти США проти ядерної „спадщини“

ВАШНГОН. — Намагання Президента Барака Обами створити свою особисту „спадщину“ в ділянці закордонної політики викликають тривогу союзників США про свою власну безпеку. Кілька з них звернулися до американського уряду не міняти дотеперішньої політики щодо ядерної зброї на обіцянку ніколи не бути її першими користувачами під час конфлікту. Уряди Японії, Південної Кореї, Франції та Британії приватно висловили своє занепокоєння щодо можливої декларації Б. Обами, що політика США ніколи не дозволить бути першою у застосуванні ядерної зброї. Союзники США мають різні застереження до такої зміни, яка була б віхою в історії країни, але всі вони є проти неї, згідно з твердженням американських урядовців, закордонних дипломатів і ядерних експертів. Президент хоче оголосити таку декларацію у вересні під час свого останнього виступу на Генеральній Асамблеї ООН. Остаточного рішення в цій справі ще не винесено. Дипломати з союзних держав аргументують, що якби США дійсно відмовилися від першого ядерного удару, то це збільшило б ризик війни з такими країнами як Північна Корея, Китай та Росія. Такі режими стримуються тепер від неядерної атаки на США, бо бояться ядерного відплатного удару. Зміна американської політики доведе до іншого обчислення ризику такого удару. („The Washington Post“)

■ Прокурор Пенсильванії зрезигнувала

ГАРІСБУРГ. — Головний прокурор стейту Пенсильванії Кетлін Кейн зрезигнувала 17 серпня після того, як суд визнав її винною у порушенні присяги та зловживанням посадою. Лава присяжних потребувала тільки пів дня, щоби визнати вину 50-літньої демократки, якій багато осіб віщувало необмежену політичну кар'єру, коли вона була обрана на свою посаду 2012 року. Прокуратора звинувачувала її, що вона таємно передала до преси засекречені свідчення, щоб скомпрометувати політичного опонента. Відтак вона свідчила неправдиво під присягою про цю справу. Присуд буде оголошено 28 жовтня. („The Philadelphia Inquirer“)

ТОЧКА ЗОРУ

Сліпота Заходу може спровокувати нові трагедії

Андрій Піонтковський

П'ятнадцять років тому простакуватий Джордж Буш, розчулений до сліз путінською байкою про врятованого в пожежі хрестика, глибоко заглянув йому в очі і побачив там якісь чудові речі. Мені навіть довелося відповісти на цю його репліку цілою книгою – „Another Look into Putin's Soul“.

Зростання репутації Дональда Трампа як „пуделя Путіна“ сприяє сьогодні стрімкій самоосвіті американського естеблшменту щодо сторін путінського режиму, на які він до останнього часу не наважувався глянути. Насамперед це дані, що свідчать про стратегічну співпрацю Кремля і забороненої в Росії „Іслямської держави“, про використання Москвою терористів як свого роду інструменту ослаблення і руйнування Заходу:

Доповідь фінансової розвідки США про торгівлю нафтою (бочками з російською кров'ю, за словами Володимира Путіна) Башара Асада й „Іслямської держави“, патрованої Кремлем; тисячі громадян Росії і колишніх радянських республік у лавах ІДІЛ, сотні з яких Путін забезпечив російськими закордонними паспортними і скерував на Близький Схід як свого роду воїнів-інтернаціоналістів;

характер бойових дій російської авіації в Сирії, знищує (при потуранні і навіть мовчазному сприянні Барака Обами і Джона Кері) сунітських повстанців, які борються з Асадом і з „Іслямською державою“, і цивільне населення, що їх підтримує;

все відвертіший і цинічніший шантаж кремлівською пропагандою населення і керівництва Європи і США після кожного масштабного теракту ісламістів: знімайте санкції і починайте співпрацювати з нами, інакше вас будуть і далі підрипати.

Сталінський криголам „Адольф Гітлер“ використовувався виключно для зовнішньополітичних цілей. Всі свої внутрішньополітичні завдання до початку великої геополітичної гри кремлівський горець вже вирішив, ставши абсолютним диктатором.

В. Путін розумів, що його режим, зовсім інший, ніж сталінський, проте також не може бути довговічний без профілактичного реформатування навколишнього простору.

По-перше, пострадянський простір має залишатися під жорсткою контролею Кремля, щоб жодна з його країн не змогла вирватися з кола злочинних посткомуністичних режимів і тим самим стати вкрай небажаним прикладом для громадян Росії.

По-друге, Захід повинен бути настільки заляканий, спокушений, розбещений, щоб не тільки

не підтримував втікачок (Грузію, Україну), але під конвоем повертав їх назад в „зону привілейованих інтересів“ російської клептократії.

Ось рекомендації довіреної особи В. Путіна, Сергія Маркова: „треба терміново припинити конфлікт Росії і Заходу через Україну. Київську „хунту“ замінити технічним урядом, змінити Конституцію України, знищити бандерівців, провести нові вільні вибори. „Київська хунта“ – це одна з головних перешкод для спільної боротьби США, ЕС і Росії проти терористів“.

А прем'єр-міністр Дмитро Медведєв прямо заявив: теракти в ЕС та світі відбуваються тому, що країни Заходу тримають курс на ізоляцію Росії.

Кремлівська мафія майже відкритим текстом пропонує Заходу „дах“ від подальших терактів, але, зрозуміло, на своїх жорстких умовах.

Те, що Москва має агентуру і володіє певним впливом у джихадистських структурах, давно не секрет. Це і люди, завербовані ще КГБ по лінії „національно-визвольних рухів“, і садамівські офіцери, котрі навчалися в СРСР і становлять сьогодні кадровий кістяк загонів „Іслямської держави“, і молода поросль кавказьких воїнів Аллаха, дбайливо опікуваних Кремлем.

Вперше темничок „Співпрацюйте з Кремлем, інакше вас будуть підрипати“ був повномасштабно відпрацьований путінською пропагандою і її закордонною агентурою після теракту братів Царнаєвих на Бостонському марафоні. Старший Царнаєв до того, як вчинити теракт, вісім місяців провів у Росії під контролею російських секретних служб. Не ховаючись, вирушив зі США в Росію через летовище Шереметьєво, знаючи, що Москва офіційно попереджала американців: Царнаєви пов'язані з ісламістами, і його з цього приводу двічі в США допитували.

Царнаєв ніколи не зважився б це зробити, якби не був абсолютно впевнений, що в Росії він буде в повній безпеці. І справді, під наглядом Служби безпеки він подорожував Кавказом, зустрічався з активістами підпілля (кількох показово ліквідували після цих зустрічей). Сам Царнаєв, живий і неушкоджений, спокійно повернувся в Москву і вирушув у США назустріч долі.

Коли ж після теракту в Москву прибула делегація сенаторів США співпрацювати у розслідуванні, колеги послали сенаторів лісом, заявивши: ніякого Царнаєва в Росії в 2012 році не було.

Американське керівництво та керівники американських правоохоронних органів напевно знають правду про організаторів бостонсько-

(Закінчення на стор. 15)

Кремль прискорює процес занепаду

Лілія Шевцова

Як утримати владу? Вічна проблема, особливо на етапі вичерпання системи. Є два рішення цієї проблеми – змінювати систему або міняти кадри.

За всіма підтвердженнями історією критеріями, російське самодержавство давно вже знаходиться в процесі занепаду.

Дивно, як воно продовжує ще шкандибати після удару, яким став розпад СРСР (причому, у мирний час – небувалий в історії випадок!). Але дивний збіг: уперше ми присутні при збігові циклів.

Справа в тому, що і західні системи переживають політичний занепад. Брексит і „трампізм“ – тому підтвердження. Але Захід шукає вихід через вибори і зміну провідництва, яке повинно знайти шляхи оновлення. Не знайде – буде зметене.

Росія і Туреччина почали шукати вихід з системного занепаду через зміну кадрів. Реджип Теїп Ердоган отримав привід для рішучих чисток. Володимир Путін віддав перевагу вегетаріанському меню і м'яко позбавляється баласту, явно побоюючись зруйнувати елітне статус кво. Але обидва повторюють кадро-

ву модель боротьби з державною кризою, у свій час успішно відпрацьовану Сталіном і Мао.

При вичерпанні системних ресурсів кадрова чистка є найважливішим засобом мобілізації режиму та підтримання ілюзії його життєздатності. Тому Путін не може зупинитися і продовжити свою кадрову революцію – він уже раблогіти.

В Росії війна завжди була засобом самозбереження самодержавства

Ще один традиційний фактор прореагувати на системну кризу – війна. Але війна може мати протилежні наслідки. У свій час війна стала засобом формування сучасної держави і сучасної бюрократії у Великобританії, Франції, Пруссії і Японії. В Росії війна завжди була засобом самозбереження самодержавства. Зараз Росія веде дві війни, і вони знову стали лише компенсатором вичерпання внутрішніх ресурсів.

Але як говорить історія – перехід до війни і кадрової чистки як способу самозбереження, тільки прискорює процес занепаду. Ось так.

„Газета по-українськи“, 13 серпня

Лілія Шевцова – опозиційний російський політолог.

Варто переглянути рішення не надавати Україні летальне озброєння – конгресмен США

Яна Полянська

Низка американських конгресменів готові переглянути рішення Сполучених Штатів та все ж надати Україні летальне озброєння. Водночас, залишається ще багато тих політиків у США, хто проти цього. Про це заявила делегація представників Конгресу Сполучених Штатів на чолі з сенатором-демократом Крістофером Кунсом у рамках офіційної візити до Києва. Вони також порадили Україні зосередитись на боротьбі з корупцією, порівнявши її важливість із перемогою на фронті.

Делегація від Конгресу США у складі сенаторів-демократів К. Кунса з Делаверу та Гері Пітерса з Мишигену, а також двох республіканців, членів Палати представників Чарлі Дента та Пета Мієна, обидва з Пенсильвенії, відвідали Київ.

Делегати зауважили, що в Києві почули низку прохань посилити допомогу від Сполучених Штатів Україні.

„Це стосується надання техніки, матеріальної і захисної допомоги, а також летального озброєння. І я всерйоз розгляну це питання. Не думаю, що у Конгресі є консенсус щодо цього наразі. Адміністрація Обама поставила на павзу надання Україні летальної зброї. Я пораджу іншим членам делегації зробити відповідні заяви. Утім, говорячи про себе – я все обдумую всерйоз”, – зауважив голова делегації сенатор К. Кунс.

Раніше у Конгресі США погодили надання Україні летальної зброї, однак Білий Дім проти цього. Позиція Президента Барака Обама щодо надання Україні летальної зброї, навіть суто оборонної, наразі залишається негативною.

Потрібно виступити міцним і єдиним фронтом проти президента Росії Володимира Путіна, зауважив член палати представників Ч. Дент.

„Хочу додати, що у Конгресі є спільна позиція обох палат щодо агресії Володимира Путіна. Це стосується і республіканців. І Америка буде послідовною щодо санкцій до тих пір, поки його присутність залишатиметься на сході України та в Криму. Найбільший виклик у цьому – щоби деякі наші друзі в Європі були солідарними”, – зауважив Ч. Дент.

Росію ж сенатор К. Кунс назвав єдиним агресором у конфлікті. Відповідаючи на запитання Радіо Свобода, він запевнив, що санкції необхідно продовжувати, допоки російські війська не вийдуть із території України.

„Ми переймаємось, щоби санкції продовжувались. Я переконаний, що якщо агресія посилюватиметься, слід посилити санкції проти Росії. Адже має бути ціна цій агресії, що три-

ває”, – додав К. Кунс.

Сенатор К. Кунс розповів, що делегація в Києві зустрілась із Міністром закордонних справ Павлом Клімкіном. Той запевнив американських політиків, що уряд зробить усе можливе, щоби електронне декларування запрацювало „як годинник”, не зважаючи на всі тривожні сигнали. І це дуже важливо для очищення країни зсередини, переконані в США.

„Дві війни зараз точаться в Україні. І вони однаково важливі, і пов'язані між собою. Перша – війна з корупцією. Це важлива робота – підтримувати суспільство, закликати до відповідальності чиновників, які на виборних посадах. І також друга – війна проти російської агресії, що не припиняється. Потрібно прагнути відновити мир на Донбасі, щоби Росія дотримувалась мінських угод, а Крим, незаконно анексований, повернувся до України”, – заявив К. Кунс.

У минулому прокурор, а зараз член Палати представників П. Мієн порадив українцям зосередитись на очищенні судової гілки влади.

„Люди повинні бути впевненими, що отримають чесні слухання. Ми багато говорили сьогодні про сміливість, яку ці останні кілька років проявляли люди, підштовхуючи владу у правильному напрямку. Результат не приходив за одну ніч, утім потрібно продовжувати цю справу наполегливо”, – сказав П. Мієн.

Конгресмени також додали, що американці мають звернути увагу на звинувачення у бік Пола Манафорта (екс-стратег Віктора Януковича, а нині – політехнолога кандидата у президенти США Дональда Трампа), хоч він зараз їх і відкидає. За словами американських політиків, їм відомо про низку випадків, коли Кремль фінансував політичні кампанії в інших державах, або ж організовував кампанії з дискредитації того чи іншого політика, який є для нього незручним.

Плянувалась також зустріч із Прем'єром Володимиром Гройсманом, утім, її в останній момент скасували. Натомість, американські політики поспілкувались із керівниками Національної гвардії, активістами та поліціями, яких назвали „прикладом успішних реформ”.

Делегації від Конгресу США також мали екскурсію територію Майдану, де ще залишились сліди від куль та портрети загиблих під час Революції Гідності. Журналіст Радіо Свобода, автор та ведуча програми „Схеми” Наталка Седлецька, а також керівник української редакції „Голос Америки” Мирослава Гонгадзе розповіли їм про складну для України зиму 2013-2014 року.

Радіо Свобода

АМЕРИКА І СВІТ

■ Спонзори відмовилися від плавця

РІО-де-ЖАНЕЙРО. — 22 серпня, чотири поважні фінансові спонзори відмовилися підтримувати американського плавця Раєна Лакте, котрий, разом з трьома колегами з американської олімпійської команди – Джеком Кангером, Ганером Бенцом та Джимі Файгеном – видумали історію, що нібито 14 серпня їх пограбували розбійники, переодягнені у поліцаїв. Однак, поліцейне розслідування виявило, що американці були підпиті й вандалізували бензинову станцію. Коли появилися приватні сторожі, плавці їм заплатили 50 дол. і від'їхали таксівою, а відтак подали на поліцію фальшиве звідомлення, що їх ограблено. Р. Лакте, володар 12 олімпійських медалів, котрий здобув дві на цьогорічній Олімпіаді, тепер втратив значні фінансові доходи, а ціла справа кинула тінь на всіх американських учасників ігор. Він також буде покараний Олімпійським Комітетом США та організацією плавання США. („Associated Press”)

■ Президент Обама відвідав Люїзіану

БАТОН-РУЖ, Люїзіана. — Президент Барак Обама 23 серпня відвідав мешканців південної Люїзіани, які попереднього тижня тяжко потерпіли від повені, в якій загинуло принаймні 13 осіб, приблизно 30 тис. були врятовані, а 40 тис. домів пошкоджені. Республіканський кандидат у президенти Дональд Трамп відвідав околицю чотири дні раніше. Він та деякі республіканці й місцеві газети критикували Б. Обаму за те, що він не приїхав раніше, бо перебував на вакаціях. Але демократичний губернатор стейту Жан Бел Едвардс сказав, що він просив президента не приїжджати скоріше, бо тоді рятувальні операції були в повному розгарі. Хоч президент оголосив, що федеральний уряд вже надав 127 млн. дол. допомоги потерпілим, губернатор заявив, що він подав формальне прохання до уряду за додатковою поміччю. („The New York Times”)

■ Відкинено апеляцію Росії

РІО-де-ЖАНЕЙРО. — Апеляційний суд 23 серпня відкинув апеляцію Росії щодо заборони про участь в Паралімпіаді, яка відбудеться 7-18 вересня в столиці Бразилії, таким чином підтримуючи рішення Міжнародного Паралімпійського Комітету (МПК). 7 серпня МПК оголосив, що ціла команда Росії буде відсторонена від Паралімпійських Ігор, як кара за вживання незаконних речовин, так званого допінгу. При тому, МПК гостро засудив участь російського уряду в допінгу. Президент МПК Филип Крейвен схвалив рішення суду, назвавши його „дуже заохочуючим”. Міністер спорту Росії Віталій Мутко сказав, що це рішення було „більш політичним, ніж законним”. Це рішення суду цілком різниться від рішення Міжнародного Олімпійського Комітету, який дозволив 271 російським спортсменам брати участь в Олімпіаді, яка закінчилася 21 серпня в столиці Бразилії і на якій вони здобули 56 медалів. („CNN”)

■ Сербія проти пам'ятника в Хорватії

БЕОГРАД. — Міністерство закордонних справ Сербії сильно запротестувало 1 серпня проти нової статуї в Хорватії самостійникові, котрий 1971 року вбив югославського посла до Швеції. Пам'ятник націоналіста Міра Баресика є в хорватському приморському містечку Драге. На його відкритті були присутні члени хорватського уряду та визначні політики. М. Баресик застрелив Посла Владіміра Роловика в югославській амбасаді в Стокгольмі й був засуджений у Швеції до довічного ув'язнення. Але 1972 року група хорватів захопила літак скандинавської авіолінії і примусили уряд звільнити М. Баресика. Він втік до Парагваю, але був зловлений і виданий Швеції у 1980 році. Його звільнено з тюрми 1991 року і він повернувся до Хорватії, де він загинув у бою з сербськими нападниками. Він вважається терористом у Сербії, але для хорватів він є героєм за свою відданість для хорватської незалежності. („RFE/RL”)

Під час візити до Києва (зліва): Сенатори Гері Пітерс і Крістофер Кунс та Конгресмени Чарлі Дент та Пет Мієн. (Фото: Chris Coons/Facebook)

Незалежність – одвіку і довіку

Відновленій 24 серпня 1991 року державній незалежності України – чверть віку. Тому цього разу була вже не просто чергова річниця, не просто привід для параду на Хрещатику і святкових промов, це вже та велика історія, в яку 25-річний відтинок часу вписується як природна і закономірна тяглість, як те, чого не могло не бути, бо почалося воно у сивій давнині, перетривало супротивні вітри і страшні бурі, і вже самі ці незліченні драматичні, трагічні і героїчні випробування наших дальших і ближчих предків промощують для нас ясну дорогу в майбутнє.

Тож слава незалежній українській державі! І не хитай головою, дорогий читачу, не думай: так то воно так, але ж, на жаль, ця держава така ще недосконала, така ще не утверджена ні в самій собі, ні в світі.

Сумніви і тривоги мають під собою підстави, ой мають, але не даймо їм заступити наші очі на головне – на незнищенність духовної сили і краси українського народу. Щодо недосконалості, то подивімся довкола – чи багато добрих прикладів має Україна? А вдосконалюватися самотужки, та ще й в умовах, коли на цю неутверджену державу далі чигає ненаситна московська пащека, – на це треба більше часу, більше колективних та індивідуальних зусиль і більше молитов до Господа, щоб він тримав над нашим народом Свою милосердну руку.

Слава незалежній українській державі! Але пам'ятаймо і чужинцям нагадуймо, що Україна – це щось набагато більше, ніж держава. Не спираючись на силу зброю, на єдину державну волю володаря, не будши забезпеченою державними кордонами, і гірше того – нещадно, впродовж сторіч, тяжко гноблена, люто нищена, безжально розтерзувана сусідами-завойовниками наша нація зберегла рідну мову, рідну віру, рідні звичаї, зберегла свою національну душу, своє глибинне самобутнє „я“.

Завдання – зберігати далі, для майбутніх українських поколінь. Святе завдання! Тому що йдеться не про скарби, егоїстично бережені для самих себе – йдеться про щире відкритість перед людством. „Кожна нація зобов'язана самовисловитися перед світом, – писав колись великий індійський поет і мислитель Рабіндранат Тагор. – Якщо ж вона не має чого дати світові, це слід розглядати як національний злочин, це гірше від смерті і не пробається людською історією. Нація зобов'язана зробити всезагальним набутком те найкраще, що вона має... Вивищуючись над власними, приватними інтересами, вона запрошує весь світ взяти участь у святі її духовної культури...“. Цій найвищій мудрості – єдності людини і народу, нації і людства учив нас наш безсмертний пророк Батько-Тарас.

Так, недосконала ще сьогоднішня українська держава, однак, це слід сприймати як можливість, як спонуку, як шанс вивищитися над собою. Держава – це рух і, на жаль, не завжди вперед. Бувають прикрі відступи і хитання. Але знаймо і вірмо, що Україна – над цим. Бо президенти, прем'єри, міністри, депутати приходять і відходять, а народ залишається.

Слава незалежній українській державі! Слава Україні!

ІСТОРІЯ

Таємниці колекції О. Ільїна

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ, Кіровоградська область. – Місто Кіровоград, тепер Кропивницький, 25 років тому стало відоме світові завдяки колекції Олександра Ільїна. Після смерті скромного електрика у його будинку виявили величезні скарби – антикваріят, ікони, стародруки, давні рукописи. Вартість колекції тоді оцінювали у 40 млрд. дол. Як з'явилась ця колекція? Як цей непримітний чоловік міг її зібрати? Досі залишається загадкою. На ці запитання шукав відповіді краєзнавець і книжник Олександр Чуднов, який у галерії „Єлисаветград“ мав зустріч з шанувальниками історії. О. Чуднов був близько знайомий з колекціонером, описував і упорядковував колекцію після його смерті. Ось що він розповів:

„Коли мені було 12 років, ми вперше зустрілися у магазині „Знахідка“. Я був, мабуть, наймолодшим колекціонером книг у місті і міг собі дозволити хіба якісь копійчані придбання. О. Ільїн запросив до себе додому і почав привчати до тієї літератури, яку сам любив. Пізніше на його прохання я купував деякі книги у тодішньому Ленінграді, знайомий з іншими колекціонерами. „Історію запорізького козацтва“ Дмитра Яворницького після довгих вагань він придбав за 1,500 царських золотих рублів. Це була величезна сума. Чому так дорого? Бо це було видання належало особисто Яворницькому і там мало не на кожній сторінці були його помітки – якісь байки, прислів'я, особливі слова з побуту козаків. Він навчив мене переплітати книги. У нього була ціла мережа людей, які на міських сміттєзвалищах знаходили для нього різний дріб'язок. У молоді роки Ільїн був засуджений за крадіжку. Після табору став послушником у Києво-Печерській Лаврі, досить швидко – помічником настоятеля Лаври. Коли діяльність Лаври, як духовного осередку, була обмежена, частина лаврських книг і предметів, потрапила до Ільїна. Він був віруючою людиною. Мою першу Біблію мені подарував саме О. Ільїн – тритомне видання, що вийшло у світ до 1000-річчя хрещення Руси. У КГБ не могли не помічати таку особу, як Ільїн. Уже пізніше, після його смерті, під час перипетій навколо колекції, з'являвся чоловік „у білому костюмі і чорному капелюсі“, який спрямовував справу у потрібному руслі. Ільїн одягав-

ся скромно, але охайно. Усі книги, які у нього були, обов'язково переглядав, робив їхній опис, замітки. У нього було, наприклад, прижиттєве видання біографії кардинала Рішельє. Нинішня її вартість десь близько 300 тис. євро. Він листувався з багатьма музеями, обмінював книги. Відомий дослідник літератури 1920-их років Леонід Куценко, наприклад, деякі книги того періоду міг знайти тільки у О. Ільїна. Бо ж ту літературу жорстко вилучали з бібліотек, архівів і знищували або пересилали у так звані депозитарії.

О. Ільїн помер у жовтні 1993 року, а робота із упорядкування колекції почалась тільки у січні наступного. За цей час частина речей безслідно зникла. Але колекція була настільки велика, що й розтягти її швидко було неможливо. Ми застали буквально купи мішків з речами, які займали кілька кімнат. Спочатку був намір описувати речі прямо там, але стан колекції був таким, що вирішили вивезти все відразу. Колекцію довелося розділити: антикваріят, ікони, коштовності – у запасники краєзнавчого музею, книги – у обласну наукову бібліотеку ім. Дмитра Чижевського, золото – у відділення Національного банку. Робота над описом колекції була дуже складною, потребувала багато нових для нас знань, довідників, які, на щастя, теж були частиною самої колекції. Деякі необхідні нам інформації потім прислали з-за кордону.

Сама поява колекції О. Ільїна стала викликом для влади і правоохоронних органів. Як юридично правильно усе оформити? Її величезна цінність приваблювала багатьох. На утримання такої колекції треба було знайти фонди. Я не один раз звертався до влади з вимогою організувати належну охорону. Але практично 10 років вона не охоронялася, як слід. Тоді й сталося відоме пограбування. Забрали книги („Морський устав“ з помітками Петра I), колекцію 94 гравюр (її вартість близько 1.5 млн. фунтів стерлінгів). Мене звинуватили, довелося відбутися 38 судових засідань. Врешті підозру з мене зняли“.

Унікальна колекція у більшості своїй збережена. Та, на жаль, досі лишається не затребуваною. Книги 15 мовами, давні рукописи потребують серйозної дослідницької роботи. Непогано б створити музей друкарства, для цього є усі підстави. Але для цього необхідні певні фонди, воля влади, зусилля громади.

Олександр Чуднов у галерії „Єлисаветград“ розповідає про колекцію Олександра Ільїна.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Моє село, для мене ти єдине

Ярослав Стех

ТОРОНТО. – Прикро, але не всі ми знаємо свої родоводи. Ми незавжди хотіли прислухатися до розповідей старших і не зберегли пам'яті про наше минуле. А скільки історії існує у кожній фотографії з минулих літ. Ось світлина з мого улюбленого, вже неіснуючого села Вільці Вербицькі. Добре пам'ятаю людей, їхні доми, пригадуються коні, корови і навіть собаки, які не завжди прихильно вітали перехожих.

Мої односельці в більшості були бідними, кожна грудка землі була для них великою цінністю. Але кожна оселя була оточена старанно обробленими грядками, на яких красувалися найрізніші барвисті квіти. Мої односельці не набиралися патріотизму з академічних наук, їхній патріотизм зростав на рідному побуті, на звичаях і українських традиціях. Навіть цвинтар на краю села своєю мовою тиші, робив могутнє враження на молодь і старших.

Належу до покоління, яке за акції „Вісла” було брутально вигнане з рідної землі. Озброєні польські вояки гнали нас зневажливо 7 червня 1947 року до Белжця, де пару років раніше німецькі нацисти мали табір смерті, в якому стратили близько 450 тис. євреїв, циган, українців та поляків. Дивлячись на це місце смерті, з переляку дрижали наші люди, яких після трьох днів чекання заладовано до товарових вагонів і повезено в невідомому напрямі. Під час депортації доконувано крадіжки, нищено на місцях доробок цілого життя, а разом з тим нищено пам'яткові реліквії, вишивки, книжки, знімки, портрети та навіть святі образи. Тому збережена фотографія є цінною реліквією, бо більшість загинула безслідно.

Село Вілька Вербицька, де жили мої батьки і дідусі, налічувало майже 100 господарств і 450 мешканців. Вілька була присілком села Вербиці, що належало до Рава-Руського повіту. Село – це частка нашої батьківщини, в якій зосереджений дуже глибокий і багатогранний зміст. У кож-

Хор при „Рідній школі“ в селі Вільці Вербицькі.

ного з нас є свої улюблені місця, які нам подобаються ще з дитинства, з якими пов'язані спогади про стежини, якими ми босоніж ходили. Можливо, колись через багато років, хтось прочитає цю розповідь і більше дізнається про своє коріння, про радості і біди, пережиті прабабусями і прадідусями.

Україна відзначила...

(Закінчення зі стор. 1)

Також Хрещатиком пройшли маршем курсанти академії внутрішніх справ, Національної гвардії, Державної прикордонної служби та інших силових відомств. Військові пройшли під музику одного з козацьких маршів у новій формі.

Хрещатиком проїхали танки, бронемашини, зенітні комплекси „Оса“, тактичні ракетні комплекси, самохідні гавбиці, системи реактивного залпового вогню „Град“, комплекси „Бук“, зенітно-ракетні комплекси „З-300“.

Президент Петро Порошенко, звертаючись до учасників бойових дій, заявив, що незалежність України могла зупинитися на позначці 23 роки, але завдяки українським військовим цього не сталося.

„Що продемонструє цей парад? Суспільство побачить свою нову армію, за два роки створену майже з нуля. Наш парад – це сигнали ворогу. Українці серйозно готові і надалі боротися за свою незалежність“, – заявив Президент П. Порошенко у своїй вітальній промові. Він сказав, що агресорів варто згадати слова з вірша російського поета Володимира Маяковського: „Товаришу москаль,

на Україну жартів не скаль“.

Після паради частина техніки проїхала через Поділ, вулицю Сагайдачного і Контрактову площу. На зустріч військовим виходили перехожі, вітали їх. Військові машини сигналізували у відповідь.

У містах України зранку одночасно пролунав гімн „Ще не вмерла України ні слава, ні воля“.

Зранку у Софійському соборі відбувся міжконфесійний Молебень. Президент П. Порошенко і високопосадовці поклали квіти до пам'ятників Тарасові Шевченкові та першому Президентові України Михайлові Грушевському.

Президент з дружиною Мариною Порошенко вшанували пам'ять „Небесної сотні“.

День незалежності у Києві святкував Президент Польщі Анджей Дуда, який мав зустріч з П. Порошенком. Під головуванням П. Порошенка і за участю А. Дуди в Дипломатичній академії Міністерства закордонних справ відбулося засідання керівників закордонних дипломатичних установ.

Жителі обласних центрів дивилися парад з Хрещатика на великих екранах, встановлених на головних площах своїх міст. Також всі регіони України одночасно виконували державний гімн. Відбулося багато фестивалів, виставок, концертів.

BBC

Президент Петро Порошенко звернувся до учасників бойових дій.

Президент з дружиною Мариною Порошенко вшанували пам'ять „Небесної сотні“.

Пресфонд „Свободи“ за червень 2016 року

№	ІМ'Я	МІСТО
120	Hankewych, Jaroslaw & Maria	Chicago, IL
100	Bodnar, Ulana	Alexandria, VA
	Shcherbyuk, Maria & Vasyl	Elmwood Park, IL
75	Popel, George	Monmouth Jct, NJ
55	Breslawec, Halyna	Rockville, MD
50	Kryzaniwsky, Jurij	Sarasota, FL
	Shatynski, Tunia & Ted	Pennington, NJ
25	Chudowsky, Valentina	Wethersfield, CT
	Kaczor, Bohdan & Iwanna	New York, NY
	Plys, Irena	Princeton Jct, NJ
20	Cechosh, Petro	Toronto, ON
	Karpenko, Boris	Southfield, MI
	Lonchyna, Irene	Troy, MI
	Mychalczak, Mykola	Manlius, NY
	Prynada, Christine	Gaithersburg, MD
	Solonyuka, Michael	New Hope, MN
	Tarasiuk, George	Newtown, PA
	Turczeniuk, Bohdan	Elkins Park, PA
	Zloczowskyj, Seweryn	Warren, MI
	Zobniw, Anna	Pikesville, MD
15	Dawidowich, Tekla	Etobicoke, ON
	Gawdiak, Ihor & Natalie	Columbia, MD
	Klachko, Luba	Mendham, NJ
	Mysyshyn, Maryann	Springfield, MA
10	Haruch, Czeslawa	Burlington, ON
	Jedynak, Maria	Troy, NY
	Jurkiw, Zenowia & George	Sterling Heights, MI
	Juzwin, Josef	Rutherford, NJ
	Krawciw, Jaroslaw	North Providence, RI
	Laszyn, Taras	Trenton, NJ
	Pohoreckyj, Alexandra	Yonkers, NY
	Rosandich, Kateryna	Mountain View, CA
	Rudyk, Vera	South Windsor, CT
	Shramenko, Roman	Venice, FL
	Stryzakowski, Olga	Trenton, NJ
	Trach, Irene	Coral Springs, FL
5	Malaniuk, Eugenia	Sunny Isles Bch, FL
	Szeremeta, Luba	New Castle, DE

РАЗОМ ЗА ЧЕРВЕНЬ: \$1,015

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Вовча тропа“ – це свято пластової дружби

Христя Яцків-Брожина

ІСТ ЧЕТГЕМ, Нью-Йорк. – У вологий і дещо захмарений липневий ранок батьки та їхні діти, юні таборовики, завзято розпакувували своє знаряддя, прибувши на „Вовчу тропу“ з різних штатів Америки, а також з України, Канади, Австрії та Швеції. Деяким з них нетерпілося якнайшвидше знов побачити своїх друзів з минулих таборів та запізнати нових, інші дещо були розгублені, бо треба було прощатися з батьками, але всі радо розпочинали ще одну таборову пригоду на мальовничій „Вовчій тропі“.

Спільне відкриття табору відбулося на великому майдані, над яким височить, мовби нагаладає зверху, чудова каплиця. Були представлені п'ять окремих таборів, разом – 252 таборовики і 58 виховників. Батьки тим часом енергійно фотографували, користаючи з останньої нагоди втішатися своїми найдорожчими дітьми.

І в одну мить, після молитви, підняття прапорів і першого наказу від Округної Таборової Комісії (ОТК), велика таборова гра розпочалася.

Упродовж двох тижнів учасники разом зі своїми виховниками підготовляли теми, пісні і хрещення поодиноких таборів, як також будували цікаві брами та криївки, займалися спортом, співали, майстрували, плавали, мандрували,

проводили історичні ігри та вмілості, забавлялися на вогниках та різноманітних вечірних заняттях. Це була прекрасна нагода залишити денний порядок і звичний міський спосіб життя та відчути у глибині душі красу і спокій природи та важливість дитячої і юнацької дружби.

Після безліч пригод і нових знайомств, настав час на День пластуна. Постійний гомін на „Вовчій тропі“ почав дедалі зростати з прибуттям на оселю батьків та близьких, які ледве дочекалися можливості відвідати своїх діток-таборовиків після двох довгих тижнів.

У суботу, 23 липня, День пластуна відкрився молитвою, піднесенням прапорів і відспіванням таборової пісні кожним табором. Опісля учасники мали довгоочікуване дозвілля – проводили час разом зі своїми родинами, розповідаючи їм про всілякі приємні таборові пережиття. Всі таборовики повернулися в свої табори у вечірній час, але тільки щоб знов зустрітися зі своїми близькими на традиційному новацькому вогнику та на Великій Ватрі.

У неділю, 24 липня, всі пластуни та гості взяли участь у Божественній Літургії під проводом Преосвященного Владики Павла Хомницького, та у закритті Дня Пластуна і дефіляді.

Табір старшого юнацтва мав своє таборове закриття, а решта таборовиків ще кількох неквапливих годин мали для спілкування зі сво-

Наші коменданти. (Фото: Андрій Зварич)

Новацтво під час свята Івана Купала. (Фото: ОТК)

Старше юнацтво готується до прогульки на каяках на Lake George (Фото: Андрій Зварич)

Юнацтво на прогулянці до Whiteface Mountain. (Фото: Марко Мулик)

їми родинами. В кінці дня всі учасники, попрощавшись з рідними і близькими, повернулися до своїх таборів і з нетерпінням очікували на „найкращий тиждень“.

У цей же цей час гарно розпочинався початковий табір наймолодшого новацтва, який організує пластовий курінь „Спартанки“.

Як завжди, навіть найприємніші події мають своє закінчення. У суботу, 30 липня, відбулися окремі закриття, і всі трималися за руки

в останньому „колі на добраніч“. Після довгих і емоційних прощань учасники та виховники збирали свої речі і верталися з „Вовчої тропи“ до свого родинного життя.

Цьогорічним пластовим кличем було: „Живе лиш той, хто не живе для себе“. Слова Василя Симоненка пригадують нам, що кожний пластун має обов'язок працювати чесно і свідомо для добра родини, суспільства і українського народу та бути взірцевим громадянином своєї держави. Ми щиро сподіваємося, що досвід наших дітей з табору і з пластової системи насправді перемінить їх на людей для служіння іншим, суспільству, країні.

Від імени всіх батьків хочу скласти щире подяку членам ОТК на чолі з Тарасом Попелем, які невтомно працюють круглий рік, щоб приготувати будинки і пластовий терен, зібрати взірцевий склад комендантів і виховників та перевести табори цікаво і безпечно. Також велике спасибі усім поміщикам та добровольцям, які працювали день і ніч, щоб надати всі необхідні послуги.

Накінець дякую комендантам – ст. пл. Ірі Перхалюк, ст. пл. скоб Павлові Темницькому, ст. пл. вірл. Мусі О'Конел, ст. пл. Маркові Муликові, і ст. пл. вірл. Христинці Темницькій, ЧП – та всім виховникам за те, що вони взяли на себе велику відповідальність за наших дітей і поділилися з ними чаром пластового таборування.

До таборування наступного року!

Табір „Вишиванка для Ісуса“ провели у Філадельфії

15-19 серпня у Філадельфії діяв християнський табір „Вишиванка для Ісуса“. Його організували Сестри Чину св. Василія Великого та Релігійне Товариство українців-католиків „Свята Софія“ США (ТСС А). У заході, що відбувся в Духовному центрі Сестер-Василіянок Провінції Христа Чоловіколюбця у Дженкінтавні, взяли участь діти віком від шести до 12 років. Тематику табору організатори опрацювали з думкою про Рік Милосердя та Світовий День Молоді, який в останній тиждень липня проходив у Кракові – з участю Святішого Отця Папи Франциска.

Програму табору було створено з метою поєднання духовної та

Учасники табору „Вишиванка для Ісуса“.

культурної спадщини українського народу. В рамках Року Милосердя діти „вишивали“ головні чесноти Божого Милосердя: любов, прощення, співчуття, жертвенність та справедливість – усе це наголошувалося під час катехитичних занять, співу, прикладного мистецтва, вишивання та ігор.

Богослужіння для учасників табору відслужив капелян Сестер-Василіянок о. шамбелян Петро Васло. Це перша спільна ініціатива ТСС А та Сестер ЧСВВ в царині духовного виховання молодого покоління українців, „в розсіянні суцях“. Загалом у таборі взяли участь 20 дітей з різних куточків Пенсильванії.

Товариство „Свята Софія“ США

ПОСТАТІ

Віктор Косенко увійшов в золотий фонд культури

Ярослав Стех

Завдяки музиці людина отримує злагоду і душевне піднесення й незвичайне вдоволення. Варто пригадати заслуженого українського композитора, піаніста, обдарованого педагога та громадського діяча Віктора Косенка, який своєю діяльністю увійшов в золотий фонд культури. Він народився 11 листопада 1896 року в Петербурзі. Батьки В. Косенка з дитинства прищепили йому любов до українства. В. Косенко в молодому

віці переїхав до Варшави, де навчався гри на фортепіані, відвідував оперні вистави, концерти, захоплювався піснею і музикою видатних музикантів, які мали вагомий вплив на його майбутню творчість. Згодом повернувся до Петрограду, де закінчив консерваторію, а у 1918-1928 роках працював викладачем гри на фортепіані в Житомирському музичному технікуму. Згодом здобув звання професора і працював в Київському музично-драматичному інституті (з 1934 року – консерваторії). Більшовицький режим вимагав радісних музичних творів. В цьому періоді В. Косенко перейшов до неокласиків. В. Косенко був яскравим представником романтичної музики першої половини ХХ ст. Він komponував цінні музичні твори української фортепіанної і камерної музики, сонати, етюдів, прелюдій, цикли романсів на вірші українських і російських поетів. Прекрасні сонати для симфонічної оркестри увійшли до клясичного надбання української і світової музики. І хоча в радянську добу окремі твори композитора були заборонені, усе ж понад 250 його музичних творів мали колосальний вплив на загальний розвиток музичного життя в українській культурі. Ще у Житомирі він створив камерне тріо, яке проводило велику просвітницьку діяльність: лише в Житомирській трудовій школі відбулося понад 50 концертів і понад 200 виступів на заводах, фабриках,

перед військовими та в сільських місцевостях. Він здійснив тримісячне концертне турне у робітничі райони Харкова, Донбасу, Дніпропетровська, згодом проводив плідну творчу діяльність в Києві. В. Косенко був членом журі конкурсів музикантів-виконавців у Києві, Харкові, Москві і Ленінграді, працював з самодіяльними хорами заводів „Більшовик“ і „Ленінська кузня“, де з його участю була створена музична школа.

Більшу частину життя В. Косенко прожив у Житомирі. Як згадувала співачка Зоя Гайдай, слухачами були, насамперед, селяни, робітники і солдати. Косенко жив бідно, на життя заробляв, ілюструючи музикою показ фільмів і даючи лекції для дітей. Сучасники розповідають, що любителі музики бігали за ним з кінотеатру в кінотеатр, щоб послухати дивовижну гру музиканта.

Твори композитора увійшли до золотого фонду української фортепіанної музики. В. Косенко прожив лише 42 роки, але створив ряд прекрасних музичних шедеврів. У своїй творчості композитор спирався переважно на клясичні традиції Миколи Лисенка, які намагався популяризувати. Своєрідний парадокс, що в суверенній українській державі в половині червня 2016 року Верховна Рада змусила була прийняти закон, який встановлює 35-відсоткові квоти для пісень українською мовою в радіоетері. За цей закон проголосували тільки 268 народних обранців.

Віктор Косенко.

Чи є така подібна суверенна держава в Європі, яка занедбує спів її рідною мовою?

Останні роки свого життя В. Косенко жив у Києві, де помер 3 жовтня 1938 року і його поховали на Байковому кладовищі (надгробний пам'ятник з граніту виконав скульптор Леонід Шервуд). В пошану В. Косенка, з нагоди його 100-річчя видано поштову марку. З 2001 року Національна спілка композиторів України та Міністерство культури і туризму заснували нагороду ім. В. Косенка, яка щорічно вручається композиторам за видатні досягнення в галузі музичної творчості для дітей та юнацтва. Також засновано музей в Києві.

Надгробок Віктора Косенка в Києві.

Поет повернувся до української мови

Ярослав Стех

Літератор Олександр Афанасьєв народився 11 березня 1816 року в селі Ісківці Полтавської губернії в сім'ї поміщика. Батько був росіянином, мати – україночка. Дитинство пройшло в селі, як він сам писав: „На лоні благодатної української природи, серед патріархального життя народу, багатого на пісні, поетичні перекази про хоробре козацтво, славних запорожців“. Це мало великий вплив на його майбутні погляди.

Освіту здобув у Ніжинській гімназії вищих наук. Товариські взаємини надовго поєднали його з

колегою Євгеном Гребінкою. Влітку 1843 року познайомився з Тарасом Шевченком, який не тільки супроводжував його у подорожах Україною, але й ознайомив з історією і культурою України. Перебуваючи в Петербурзі О. Афанасьєв ще ближче здружився з Т. Шевченком.

Саме під впливом Т. Шевченка, а особливо „Кобзаря“, став писати вірші, статті і прозові твори, склав українсько-російський словник, не закінчений друкуванням (1855). Дебют його як українського поета відбувся в 1841 році в альманасі „Ластівка“, де надруковано його вірші „Є. П. Гребінці“ та „Прощан-

ня“. Прозові твори письменника вирізняються, як правило, динамічним сюжетом, цікавими спостереженнями. В центрі його уваги була українська тематика. 1855 роком датовано збірку його українських віршів „Що було на серці“, видану в Петербурзі без зазначення імені автора. Друкувався у збірнику „Молодик“ (вірші „Шевченкові“ та „Пісня“). Творчість О. Афанасьєва-Чужбинського українською мовою, хоч і невелика за обсягом, вписана в національний культурний контекст. Передусім це засвідчують його вірші, фрагмент незакінченої „Думки над могилою Грицька Основ'яненка“. Про нього

Т. Шевченко розповідав: „Я знав його як найшаленішого і невичерпного віршописця. Поет і етнограф Олександр Степанович Афанасьєв, який обрав собі псевдонім Чужбинський. Його творча спадщина дуже велика – вірші і оповідання, романи, етнографічні і літвістичні праці, публіцистика, літературно-критичні статті та переклади гідні уваги“. Протягом 40 років служив О. Афанасьєв-Чужбинський на літературній ниві як поет, прозаїк, перекладач, літературний критик і журналіст, якому українська тематика була рідною. О. Афанасьєв-Чужбинський помер 18 вересня 1875 року.

НОВА ПУБЛІКАЦІЯ ПРО ДОСЛІДЖЕННЯ БАТУРИНА КОЗАЦЬКОЇ ДОБИ

Д-р Володимир Мезенцев

Зенон Когут, Володимир Мезенцев, Юрій Ситий, *Розкопки у Батурині 2015 року. Реконструкції інтер'єрів палацу Івана Мазепи (Торонто: Видавництво «Гомін України», 2016), 36 с., 79 кольорових ілюстрацій, глясований папір і м'яка палітурка.*

Усім шанувальникам української старовини пропонується нову брошуру, що продовжує серію багатоілюстрованих науково-популярних брошур, присвячених історико-археологічному й архітектурно-мистецькому вивченню Батурина, однієї з столиць козацької держави. Їх щорічно видають канадські та українські археологи й історики, учасники розкопок цього міста.

Батуринський проект спонсорують Програма Дослідження Східної України ім. Ковальських при Канадському Інституті Українських Студій (КІУС) Альбертського університету в Едмонтоні, Понтифікальний Інститут Середньовічних Студій (ПІСС) Торонтського університету та Дослідний Інститут «Україніка» у Торонто. Головою Програми ім. Ковальських є директор КІУС проф. Володимир Кравченко. Попередній директор інституту та цієї програми, видатний історик Гетьманщини, проф. Зенон Когут (КІУС) є академічним дорадником Батуринського проекту. Археолог д-р Володимир Мезенцев (Торонтське бюро КІУС) та відомий історик України-Руси проф. Мартін Дімнік (ПІСС) беруть участь у дослідках Батурина й публікації матеріалів його розкопок. Археолог Юрій Ситий (Чернігівський національний університет) керує Батуринською українсько-канадською експедицією. У розкопках міста 2015 року брало участь біля 45 студентів і науковців з університетів Чернігова, Києва й Глухова.

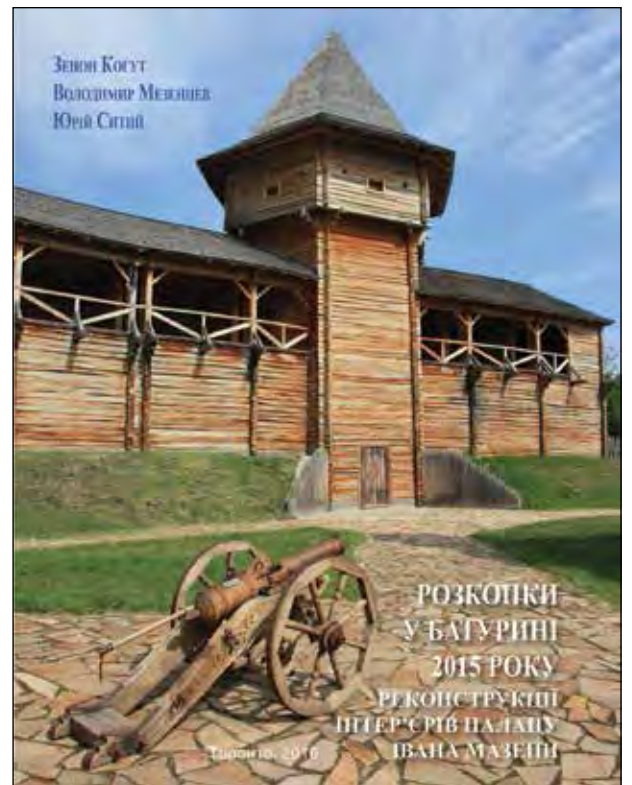
У брошурі коротко розповідається історія цього міста за польсько-литовського панування на Лівобережній Україні, національно-визвольної війни під проводом гетьмана Бог-

дана Хмельницького та гетьманської держави. Головну увагу приділено періодові гетьманування славного Івана Мазепи. Батурин був його столицею і досяг тоді найвищого економічного, демографічного й культурного розвитку, став знаним у Західній Європі. Тотальне розорення Мазепиною твердині та винищення там усіх оборонців і цивільного населення російською армією у 1708 році описано на основі білоруської Могилівської хроніки, де містяться унікальні, детальні й яскраві свідчення про цю трагедію.

Автори розглядають результати минулорічних розкопок залишків жител і поховань міщан XVII-XVIII ст. на колишній батуринській фортеці, маєтків І. Мазепи та генерального судді Василя Кочубея, їх садибних церков. Показано матеріальну культуру й побут гетьмана і багатого урядовця козацької держави, членів його родини, заможних службовців канцелярій та надвірних козацьких старшин (офіцерів). Дослідники виявили досі невідомі італійські й польські впливи на конструкції і орнаментацию керамічних підлог спаленої головної резиденції І. Мазепи в Батурині та уперше надрукували в цій праці комп'ютерні реконструкції її внутрішніх приміщень.

Археологічні розвідки 2015 р. здобули дані для локалізації зруйнованих Миколаївської церкви 1698 року, уфундованої І. Мазепою, садиби його найближчого помічника і довірника, генерального писаря Пилипа Орлика, та Кербутівського (Новомлинського) дівочого монастиря XVII-XIX ст. під Батурином, котрий зліквідували царські власті у 1827 році. Отримано нові археологічні та фізико-антропологічні свідчення про вигублення мешканців Мазепиної столиці московським військом у 1708 році.

Автори висловлюють щирі подяки Кредитивній Спільноті «Будучність» (особливо головній управительці Оксані Процюк і управительці кадрів Христині Бідяк) та Дослідному Інституту «Україніка» і його президентові, голові Крайової Управи Ліги Українців Канади мгр Орестові Стецеву, за покриття коштів публікації цієї,

Обкладинка п'ятого буклету батуринської серії, 2016 р.

п'ятої, й четвертої (2015 року) брошури. Брошури батуринської серії мають 24-36 сторінок українською мовою, 50-80 кольорових ілюстрацій, глясований папір і розраховані на широке коло читачів та вчених.

Чотири брошури розповсюджує Видавництво КІУСу в Едмонтоні (тел.: (780) 492-2973, факс: (780) 492-4967, email: cius@ualberta.ca; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/325/sadeibi-ivana-maziepi-u-baturini>; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/333/kul%27tura-kozats%27koyi-ieliti-maziepinogheo-devoru>; <http://www.ciuspress.com/catalogue/history/333/kul%27tura-kozats%27koyi-ieliti-maziepinogheo-devoru>;

(Закінчення на стор. 13)

Важливі зміни у Кліфтоні!

**SELF RELIANCE (N.J.)
FEDERAL CREDIT UNION**

**NOVA UA
FEDERAL CREDIT UNION**

Банківські справи по-новому!

Цієї осені кредитівка 'Самопоміч' (Н.Дж.) у Кліфтоні змінює свою назву на NOVA UA. Ми починаємо реконструкцію головного офісу на Allwood Rd. Ми створюємо нову інтернет сторінку www.novafcu.com. Під час реконструкції головний офіс буде розташований за адресою 387 Valley Rd, Clifton, NJ.

1-888-226-5853

Make Us Your Credit Union!

Наша Кредитівка - Ваш Найкращий Вибір!

NCUA

Construction of our Principal Office at 851 Allwood Rd., Clifton, will begin this fall.

Once construction begins, we will serve you at 387 Valley Rd., Clifton, or online at www.novafcu.com.

Allwood Road - Principal Office:
851 Allwood Rd. • Clifton
973-471-0700

Botany Village - Branch Office:
237 Dayton Ave. • Clifton
973-772-0620

Like us on Facebook at www.facebook.com/NOVAFCU

ПОДОРОЖІ

ЗОЛОЧІВСЬКИЙ ЗАМОК – КОЛИСЬ І ТЕПЕР

Одна з веж замку.

Внутрішній двір Золочівського замку. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

Навіть кілька годин перебування в Золочівському замку дають змогу перенестись в давню історію. Замок у 60 кілометрах від Львова колись був на перегині торгових шляхів. Це було дерев'яне укріплення з палисадом, яке називалось Радече і яке татаро-монгольська навала стерла з лиця землі. Пізніше на місці знищеного укріплення відродилося жит-

тя. Золочівське поселення на пагорбі Купина король подарував магнатові Янові Сенінському за заслуги перед вітчизною у 1441 році. Стратегічно важливе розташування забезпечило Золочеву отримання Магдебурзького права в 1523 році.

Вже пізніше місто перейшло до каштеляна Познані Андрія Гурка. Дякуючи саме йому в Золочеві з'явилися численні ремісничі об'єднання, поширилися торгі-

вельно-економічні зв'язки. Далі в історії Золочівського замку був бій з військами Богдана Хмельницького з активною підтримкою місцевого населення, коли при придушенні повстання місто впало у руїнах. Також була шестиденна турецька облога 1672 року, коли фортеця стала на шляху війська Османської імперії на підступах до Львова. Це була чергове падіння цитаделі.

Масштабна реконструкція з пере-

будовою була проведена в 1872 році. Австрійський уряд знайшов нове застосування замкові з високими товстими стінами – тепер то була державна в'язниця. Таке призначення Золочівському замку судилося тримати до 1953 року в Австро-Угорщині, Польщі, СРСР, Німеччині і знову в СРСР. Після Другої світової війни тут розмістилось техні-

(Закінчення на стор. 17)

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

вітає

вільний Український Народ на Батьківщині та на поселеннях, славні Збройні Сили України та добровольчі об'єднання, які боронять територіальну цілісність і суверенітет країни, усіх волонтерів, Президента України Петра Порошенка, Уряд, Провід Організації Українських Націоналістів (б) і Голову Проводу Стефана Романіва та все членство ОУН, усі братні громадські і політичні організації, зокрема Раду Українських Державницьких Організацій Світу, Світовий Конгрес Українців, Український Конгресовий Комітет Америки, членів керівних органів, Управи відділів та все членство Організації

з 25-ою річницею

відновлення незалежної Української держави!

Головна Управа ООЧСУ
 Степан Качурак голова
 Іван Яворський секретар

WWW.FLYUIA.COM

Найкращі тарифи цього року

Київ, Львів, Чернівці | від
 Івано-Франківськ, Дніпро \$599*
 Запоріжжя, Харків

* Застосовуються обмеження

МІЖНАРОДНІ АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ

Галина Акерман: настав час зняти звинувачення

6 липня незалежний російський інтернет-канал „Грані“ оприлюднив виступ на конференції „Україна-Росія: визволитися від мітів“ в паризькому Домі Європи („Грані“ були інформаційним партнером конференції) відомої письменниці, історика Галини Акерман про уявний антисемітизм українців. Авторський переклад з французької мови. Переклад з російської мови: „Свобода“.

Звинувачення у антисемітизмі переслідує українців уже багато десятиліть. Часто воно походить від єврейських організацій, які наслідують старі стереотипи. Навіть такий видний інтелектуал, як Бернар-Анрі Леві, який гаряче підтримував Євромайдан і сприяв встановленню добрих взаємин між Франсуа Оландом і Петром Порошенком ще до обрання Порошенка президентом, не устояв перед тиском єврейських організацій. В своїй останній книзі „Дух юдаїзму“ Леві змушений випрадовуватися за своє захоплення Майданом: він пояснює, що поїхав в Україну для того, щоб закликати українців покаятися за свій антисемітизм і участь у знищенні євреїв під час німецької окупації.

Ніхто не заперечує того, що на території сучасної України відбувалися страшні погроми в часи Російської імперії і громадянської війни. Ніхто не заперечує й того, що українці, особливо в західній Україні, співпрацювали з німецькими окупантами і в тому числі брали участь у масових розстрілах євреїв. Але антисемітизм був офіційною політикою царського уряду, а колаборантів було достатньо по усій Європі.

Пригадаємо деякі факти з історії Другої світової війни. У виданому посмертно щоденнику 15-річного Іцхока Рудашевського, який провів останні два роки свого життя у Вільнюсь-

Галини Акерман

кому гетто, оповідається про участь литовців у знищенні євреїв. Іцхок описує також прибуття в гетто білоруського єврея, який чудом втік з Мінського гетто. За його словами, і білоруси доклали рук до знищення своїх євреїв. Ми знаємо, що Польща була антисемітською країною перед німецькою окупацією і пізніше. Не можна не згадати вішистську Францію, де діяли антисемітські закони і де депортацію євреїв в табори смерті проводили французькі поліцейські. Були дивізії і легіони СС, зформовані на добровільній основі норвежцями і бельгійцями, хорватами і албанцями, азербайджанцями і грузинами, вірменами і белорусами і т. д. Не варто забувати, що декілька есесівських військових з'єднань склалися з етнічних росіян: добровольчеський полк „Варяг“, 29-та і 30-та гренадерські дивізії (1-ша і 2-га російські дивізії СС) та ін. Чому ж російська преса, а також деякі кола на Заході продовжують „тикати пальцем“ лише в дивізію СС „Галичина“?

Коріння цих звинувачень слід шукати у повоєнній обстановці в СРСР. Як відомо, опір радянській окупації на Західній Україні був жорстоким. УПА діяла офіційно від весни 1943-го по вересень 1949 року, але окремі її групи продовжували партизанську війну до 1956 року. Дії УПА і ОУН призвели до загибелі тисяч радянських військових і партійних працівників. Цього радянська влада вибачити українцям не могла – усі, хто боровся проти неї, були

(Закінчення на стор. 19)

Український ТРАМПлін...

(Закінчення зі стор. 3)

тих виборів депутат Юрій Павленко, результат „Опозиційного бльоку“ фактично повністю забезпечили американські політехнологи.

Правда, це був останній „подвиг“ П. Манафорта в Україні. Після тих виборів він в Украї-

ні більше не працює.

Можливо, цікавість американських слідчих до темної діяльності такого впливово тепер у США діяча, яким став П. Манафорт, посприяє тому, що й українська складова частина „чорної бухгалтерії ПР“ буде ретельно й ефективно вивчена. Дуже хотілося б, щоб ця історія про загальну безкарність перетворилася в історію про невідворотність покарання.

„Українська правда“, 18 серпня

Роман Романюк – журналіст-міжнародник, Київ.

Від редакції: П. Манафорт зрештував у своїй позиції голови виборчого штабу Д. Трампа 19 серпня.

МАЙБУТНЄ СВОЄЇ РОДИНИ ЗАБЕЗПЕЧТЕ ТЕПЕР

ДОВГОТРИВАЛІ АНУІТЕТИ

3%

5-РІЧНИЙ

3.5%

7-РІЧНИЙ

4%

9-РІЧНИЙ

* Відсотки тільки на перший рік
Всі пенсійні рати підлягають змінам.
Не дійсні в усіх штатах.

- Без додаткових адміністративних оплат від продажу і збереження
- 10% можна вибрати без штрафу
- Мінімальна сума вкладки тільки \$1,000
- Довгострокове переривання контракту (вибір грошей) можливе за умов:
 - Поліса дотримується до кінця терміну
 - У випадку тяжкої недуги
 - Вимог старечого дому
 - Медичних видатків, пов'язаних з нещасними випадками

Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org • facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ПЕРЕГУК ЧАСІВ

Творчий дух Січового Стрілецтва

Олександр Гаврош

Хто не знає про Українських Січових Стрільців – першу національну військову формування у ХХ ст.? Після того, як вибухнула Перша світова війна, Австро-Угорська монархія змушена була мобілізувати всі наявні ресурси. Українська Народна Рада, в яку об'єдналися українські політичні середовища на час війни, заініціювала створення окремого військового легіону – Українських Січових Стрільців. Австрійський уряд погодився, бо потребував добровольців, хоча поставився до цієї ідеї насторожено. Коли у серпні 2014 року до Українських Січових Стрільців записалося 28 тис. юнаків, військове командування імперії Габсбургів погодилося тільки на 2.5 тис. Відібрали найкращих – чи не кожен мав за плечима освіту. По суті, це був цвіт молоді української інтелігенції. Російські війська наступали на Галичину, і Січові Стрільці, яких зібрали на перший збір у Стрию, відійшли на Закарпаття, аби тут вчитися військовому ремеслу.

Українське стрілецтво отаборилося у селах Страбичево та Горонда, неподалік Мукачєва. Корчма у Горонді стала місцем стрілецьких сходів та дискусій. Говорилося тоді багато про УСС. Одні вважали, що „усусуси“ мають своєю звитягою принести славу українському народові. Інші – що не треба квапитися йти в бій. Краще берегти сили для майбутньої боротьби за українську державу.

Рацію з історичної перспективи мали і перші, і другі. Січові Стрільці прославилися і в боях під час Першої світової війни, і взяли активну участь у національно-визвольних змаганнях в Україні у 1917-1921 роках.

Освічені і дисципліновані юнаки завоювали на Закарпатті прихильність не тільки місцевих українців, але й навіть угорців. Хоча на початках їхній вигляд був далеко не парадний. Стрільці носили подертий військовий одяг мадярського крою, старе взуття та були озброєні рушницями давньої системи Верндля на один набій, зі шнурком замість ремєня. З тими крісами хлопці робили вправи і з ними пішли у перші бої.

Цікавим документом тої доби є стрілецька пісня:

*„Машерують добровольці
Через Мезтеребеш
(угорська назва Страбичева)
Чи то військо, чи то банда
Ти ніяк не розбереш...“.*

Але на військй вишкіл випало небагато часу. Російські війська захопили Галичину і впритул наблизилися до Закарпаття. Австрійське командування кинулося по останні резерви. Прийшла черга й на УСС. Першою рушила на Верецький перевал сотня Василя Дідушка 10 вересня 1914 року. 17 вересня виїхала на Ужок друга сотня Ореста Семенюка. До кінця вересня на фронт пішли всі відділи УСС. На закарпатській землі полягли перші українські стрільці. Творилася нова сторінка нашої історії.

В другій половині листопада 1914 року російські війська перейшли в наступ і на карпатських хребтах знову стало гаряче. На українських стрільців була покладена завдання стати „оком фронту“, вони весь час ходили в розвідку, часом глибоко у ворожий тил. Їхня відважна поведінка та здобуті вістки про ворога викликали захоплення у вищого командування.

Після 10 січня вийшла на фронт і сотня Кліма Гутковського, що досі стояла залогою в Хусті. Вона потрапила на дуже важкий бойовий терен і займалася розвідкою. За успіхи її навіть було згадано у звіті головного командування армії. Однак, в безупинних боях за два місяці сотня К. Гутковського зазнала таких втрат, що її в березні відіслано до Мукачєва для поповнення особового складу. Важкі обставини відбилися на здоров'ї славного сотника К. Гутковського, який помер після Великодня у Будапешті.

Саме у Мукачєвському замку знаходилася додаткова сотня УСС, якою командував сотник Никифор Гірняк. На її основі і постав Кіш Українських Січових Стрільців, так звана „кадра“ (чи по-теперішньому – „база“), що з того часу перебував у старовинному замку – збірний пункт для тих, що поверталися зі своїх сотень з відпустки, лікування чи залишків частин з фронту. Тут із

них під проводом старшин формували нові відділи і відсилали назад до бойових сотень. Набирати новобранців „кадра“ не мала права.

У Мукачєвському замку у Коші була зформована Пресова Квартира (по-теперішньому – прес-центр), для чого підхорунжий Іван Іванець купив у Мукачєві фотоапарат. Тут було організовано стрілецьку читальню та бібліотеку, лекційний гурток.

Була ще в УСС і „гуцульська сотня“. 27 жовтня 1916 року вона була розквартирована у Великому Бичкові. А після кривавих боїв у Карпатах 18 червня відправлена на відпочинок у село Петрово на Закарпатті, звідки 27 червня подалася знову на лінію фронту під Бережани.

Оскільки серед Січових Стрільців переважали молоді інтелігенти та студенти, стрілецтво породило справжній культурний феномен – художню творчість у військових мундирах. Січові пісні стали загальнонародними. Серед стрільців нині такі відомі літературні постаті, як підхорунжий Роман Купчинський, автор першого роману про усусусів „Заметіль“, та підхорунжий Осип Назарук, автор роману „Роксоляна“, який нині вивчається в школах. Поети, піснярі, художники, театральні, журналісти.

Ба, навіть драматург, про якого хочеться згадати окремо, бо він має безпосередній стосунок до Закарпаття. Ярослав Барнич народився 1896 року на Івано-Франківщині в родині директора школи. З дитинства захопився музикою. У 1914 році вступив добровольцем до Українських Січових Стрільців, між якими навіть організував смичковий квартет. У 1924 році закінчив Вищий музичний інститут у Львові і на запрошення закарпатського товариства „Просвіта“ переїхав до Ужгороду керувати оркестром місцевого театру. Тут він з успіхом пропрацював кілька років, після чого поїхав до Берліну підвищувати кваліфікацію.

У 1930-их роках Я. Барнич написав кілька оперет, які з успіхом і нині йдуть на українських театральних сценах. Він є автором загальновідомої популярної пісні „Гуцулка Ксеня“. Після Другої світової війни виїхав за океан, що й спричинило накладан-

ня табу на його ім'я в радянських час.

Серед найвідоміших оперет Я. Барнича – „Шаріка“ та „Гуцулка Ксеня“. От „Шаріка“ якраз розповідає про те, як Січові Стрільці стояли на Закарпатті. Друга дія п'єси відбувається в Хусті, де між українським сотником та місцевою мадярською дівчиною на ім'я Шаріка народжується кохання, яке триває впродовж життя, незважаючи на перешкоди. Цілком можливо, що сам Я. Барнич був у сотні К. Гутковського, яка базувалася в Хусті наприкінці 1914 року. Принаймні, рідкісне ім'я Клим носить один з центральних персонажів твору.

„Шаріка“ з успіхом іде на сцені львівського, тернопільського, івано-франківського театрів. І дуже приємно, що в рік 120-річчя з дня народження відомого драматурга, композитора, диригента оперету про кохання січового стрільця поставлять у Закарпатському музично-драматичному театрі ім. братів Шерегіїв. Це буде акт історичної справедливості і стосовно Я. Барнича, який працював в ужгородському театрі, і до Січових Стрільців, чії могили, часто нині безіменні, розгубилися на просторах Срібної Землі – від карпатських перевалів і до Ужгороду, де був величезний військовий шпиталь, та Мукачєва, де розташувався Кіш усусусів.

Як згадував у мемуарах відомий закарпатський просвітянин та політичний діяч Августин Штефан, на пробудження національної свідомості закарпатців значний вплив мало перебування Українських Січових Стрільців на Закарпатті. „Більші або менші формації, деколи кількисот стрільців, побували від кількох днів і навіть кілька місяців в кільканадцяти селах і містечках від 4 вересня 1914 року аж до квітня 1917-го. Стрільці часто ночували в селянських хатах, розмовляли з селянами, бавилися з дітьми, учили молодь народних і патріотичних пісень, в неділю і в свята ходили до церкви, і часто стрілецький хор співав там на Богослужінні. Люди слухали, що пани офіцери говорять так, як вони, а не по-мадярськи“.

Ця пам'ять живе в народі донині.

Ужгород

НОВА ПУБЛІКАЦІЯ...

(Закінчення зі стор. 10)

//www.ciuspress.com/catalogue/history/347/palatsi-ivana-maziepi-takirila-rozumovskogheo; http://www.ciuspress.com/catalogue/history/356/rozkopki-u-baturini-2015-roku; http://www.ciuspress.com/catalogue/history/356/rozkopki-u-baturini-2015-roku). Брошури можна придбати за \$8.95 у Видавництві КІУС кредитною карткою через захищену електронну систему (див. лінки вказані вище), е-поштою, телефоном, факсом, або звичайною поштою: CIUS Press, 4-30 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, Canada T6G 2N8. Останні дві брошури також продаються у канцелярії Крайової Упра-

ви Ліги Українців Канади в Торонто (телефон: (416) 516-8223, email: luc@lucorg.com).

В серпні українсько-канадська археологічна експедиція у складі близько 60 студентів та науковців з університетів Чернігова, Києва, Сум і Глухова продовжує пляномірні розкопки у Батурині. Здобуті матеріали будуть проаналізовані й оприлюднені в академічних і науково-популярних статтях, новій брошурі та публічних лекціях у 2017 року. Наступного літа експедиція відновить польові дослідження міста. Очевидно, у теперішній воєнний час українській державі все важче продовжувати фінансувати наш науковий проект. Він був би неможливим без благодійної підтримки українців у Сполучених Штатах та Канаді.

Археологи звертаються до українських організацій, фондаций, компаній, громад і добровольців діаспори з проханням надати підтримувати розкопки Мазепиної столиці й публікацію їхніх результатів. Американських громадян ласкаво просимо надіслати Ваші чеки з пожертвами на адресу: Mr. Stan Kamski, Treasurer, Pontifical Institute of Mediaeval Studies, 59 Queen's Park Cr. E., Toronto, ON, Canada M5S 2C4. Просимо виписати Ваші чеки на: Pontifical Institute of Mediaeval Studies (memo: Baturyn Project).

Мешканцям Канади радимо надіслати пожертви на адресу: Orest Steciw, M.A., President, Ucrainica Research Institute, 9 Plastics Ave., Toronto, ON, Canada M8Z 4B6. Будь ласка, випишіть

Ваші чеки на: Ucrainica Research Institute (memo: Baturyn Project). Ці наукові інститути надішлють американським і канадським громадянам відповідні офіційні посвідки для звільнення внесків від оподаткування. Усім установам і жертводавцям буде висловлено подяку в пов'язаних з проектом публікаціях та публічних доповідях.

Додаткову інформацію про Батуринський проект можна отримати від його виконавчого директора д-р Володимира Мезенцева у Торонто телефоном (416) 766-1408 чи email: v.mezentsev@utoronto.ca. Дослідники Батурина щиро дякують українцям Америки та Канади за щедру підтримку історико-археологічного вивчення столиці козацької держави і публікацій їхніх праць 16 років.

Розуміння вже є...

(Закінчення зі стор. 1)

економіка перебуває в такій кризі, що В. Путін в цій ситуації може робити тільки одне – лякати світ, тільки лякати, бо зважитися на війну – це означатиме неминучий господарський провал Росії і, отже, втрату влади. А владу Путін втратить не може, оскільки моментально переїде у статус міжнародного злочинця.

У цих міркуваннях є логіка. Можливо, певну рацію мають і ті пацифістські налаштовані київські політологи, котрі кажуть, що залякування війною потрібне не лише В. Путінові, але так само й українській владі – аби перевести зосередження уваги з внутрішніх проблем на зовнішні. А внутрішні проблеми – це вперте імітування реформ і боротьби з корупцією.

Все це так, але є реальність, котра не підлягає інтерпретації: поки Путін при владі в Кремлі, він не відмовиться від наміру завернути Україну з самостійної дороги розвитку. Як не війною, то політикою підступів і шантажу.

„Це гра на нервах, – пише колишній радник В. Путіна, а тепер його політичний опонент Андрій Іларіонов. – Це шантаж високого рівня, з використанням, звісно, представників військової еліти Росії, яка буде натякати, супроводжуючи ці натя-

ки провокаціями на сході України і в Криму, щоб налякати українське керівництво, що коли вони не піде на потрібний В. Путінові компроміс, на здання державницьких українських позицій, то тоді Україну чекає військова поразка“.

Отже, знову і знову: Україна повинна вистояти! Розуміння є, усвідомлення смертельної небезпеки для української свободи і незалежності є. Потрібні відповідні і рішучі дії. Які ж саме?

Послухаймо з цього приводу думку відомого українського журналіста з „Громадського телебачення“ Романа Срипіна:

„Що має зробити моя з вами держава, аби рухатися вперед, а не тільки долати наслідки російської агресії? Рецепт простий – максимальне обмеження спілкування з агресором.“

Визнання окупованих територій окупованими;

Припинення режиму АТО, оголошення воєнного стану й визнання на законодавчому рівні війни між Російською Федерацією та Україною; Звернення до міжнародних організацій;

Розрив дипломатичних взаємин з Росією; повна зупинка руху людей через кордон;

Закриття кордону з Росією, на „лінії розмежування“ й „адміністративного“ – з Кримом;

Запровадження візового режиму з

„союзними державами“ Росії, зокрема з Білоруссю та Казахстаном. І рештою, що входять в Євразійський економічний союз;

Побудова української „лінії Манергайма“ по „лінії зіткнення“ на Донбасі, „адміністративному кордоні“ з Кримом, з Придінстров'ям;

Зупинка будь-якої торгівлі з Росією. Газом – в тому числі;

Зупинка будь-яких взаємин і торгівлі з Донецькою і Луганською „народними республіками“;

Зупинка Мінського процесу, переведення його у формат „нормандської четвірки“ або інший, під патронатом наших „гарантів безпеки“ – в першу чергу США, Німеччини, Британії.

Заборона всіх російських медіа (навіть „Дождя“ та „Еха Москви“ – будь-яких) на території України й карна відповідальність за розповсюдження цього змісту в нашій державі.

Заборона передачі російського мас-медійного продукту, включно з музичним і розважальним. Щонайменше для того, щоб не витратити ресурси на його перевірку й відповідність українському законодавству.

Жорсткий режим на отримання громадянства, запровадження інституту „негромадян“. За надання вибіркового громадянства має відповідати особисто Президент України. Практику роздання громадян-

ства колишнім громадянам Росії треба припинити“.

Ми б ще додали, навіть, може, поставили наперед заклик до української влади відмовитися від огульного кримінального переслідування колишніх бійців добровольчих батальйонів, пам'ятаючи, що саме їхня жертвність не дозволила Москві загарбати весь схід України.

І це не лише наш сторонній погляд на справу. Відомий в Україні і в світі голова Харківської правозахисної групи Євген Захаров вважає, що переслідування більшості добровольців є упередженим. „Значна кількість кримінальних справ порушена тому, що конфлікт на Донбасі кваліфікується як „антитерористична операція“, хоча насправді слід вести мову про війну. Фактично прокурори застосовують статті Кримінального кодексу, призначені для мирного часу. В Україні не оголошено воєнного стану, є антитерористична операція. Оскільки немає стану війни, не можна застосовувати статті про військові злочини. Тому прокуратура послуговується статтями про загальні кримінальні злочини. Але це неправильно“, – каже Є. Захаров.

Виявляти упередження щодо добровольців – це те саме, що рубати гілку, на якій тримується головна надія на перемогу України у її праведній війні з російським агресором.

SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS IMMEDIATELY

and not later than **October 15, 2016** or the funds will be released to one of the following entities, depending on the member's last known address

on record at Self Reliance New York Federal Credit Union:

NEW YORK: Office of the State Controller, Office of Unclaimed Funds ♦ **NEW JERSEY:** State of New Jersey, Dept. of the Treasury, Unclaimed Property
CALIFORNIA: California State Controller's Office, Unclaimed Property Div. ♦ **CONNECTICUT:** State of Connecticut, Office of the State Treasurer, Unclaimed Property Div. ♦ **FLORIDA:** Florida Dept. of Financial Services, Bureau of Unclaimed Property ♦ **GEORGIA:** Georgia Department of Revenue, Unclaimed Property Program
NORTH CAROLINA: Department of the State Treasurer, Unclaimed Property Division ♦ **PENNSYLVANIA:** Pennsylvania Treasury Department, Bureau of Unclaimed Property

A one time \$25 escheatment fee will be assessed on each account by the Credit Union at this time.
To reactivate your account please contact one of our conveniently located branch offices.

747 East 216th Street LLC	Habartova, Jana M	Kovarskaya, Nadejda	Niarezka, Andrei N	Shmulenson, Igor
Ambroziak, Rostyslav	Hrebneva, Olha	Kozak, Roman S	Obertos, Yaroslav	Shmulenson, Yelena
Anajure Corp	Hryckowian, Marko S	Koziol, Tomasz	Oleksyshyn, Andriy	Smektala, Janusz
Basewicz-Sokol, Bozena	Hryckowian, Mykola	Krajzel, Maria H	Onyskiv, Vasyl	St Mary Ukrainian Orthodox Church
Berenda, Uliana M	Hryckowian, Yuriy V	Krupiievskiy, Mykhailo	Orohovska, Galyna	Stavaris, Rimantas
Brojakowski, Kazimierz	Hryniuk, Geraldine B	Lapinski, Bogdan	Paltchikov, Victor	Stipanovic-Nenadic, Tina
Brotherhood of Vet 1St Div	Huchko, Volodymyr	Lichtchouk, Natalia	Panamarenko, Nadiya	Stryhun, Nazar
Buha, Andriana	Imbesi-Ginos, Catherine	Maksymiuk, Mariia	Pikos, Barbara	Sullivan, Victoria
Bumbar, Borys	Ivashkevych, Inna	Masik, Mihail	Popova, Zoya	Syska, Marek
Chavels, Anna D	Ivashko, Mykhaylo	Mastriaco, Anita M	Pristash, Yaroslav	Terletskiy, Nikolay
Chunis, Andriana	Jablonowska, Anna	Mazur, Adrian V	Protopopova, Iryna	Turyanska, Ulyana
Demko, Andriy	Kacprzak, Piotr	Melnyk, Andriy	Puton, Pawel M	Tymczyszyn, Eugenia L
Demko, Daniel A	Kadar, Viktor	Melnyk, Oleksandr	Radchuk, Anatoliy	Ukrainian New Wave Corporation
Dorodkin, Andriy	Kalinina, Juliya	Metelskaya, Valentina	Radojicic, Mara	Ulloa, Nicolas
Dudynska, Larysa	Kaminska, Teresa	Mienko, Stanislaw	Radoncic, Anel	Vasquez, Gasper
Durkin, Tamara	Kazlouski, Piotr	Milosevic, Miroslava	Radzikowski, Wiktor	Vitkova, Lyubov
Eisenbear, Inc.	Kida, Stanislaw	Muczynski, Elizabeth D	Rossow, Mark	Vivchar, Mykhailo
Filimonchuk, Victor	Kimak, Artur	Nagawiecki, Mark I	Roy, Christine D	Weiss, Rosalie
Formaziuk, Veronika	Koghuch, Yuriy	Nagirnyak, Volodymyr	Sarzynski, Mikolaj	Wilk, Artur
Fostakovskyy, Andriy	Kormanikova, Anna	Nahirnyy, Taras	Schmidt, Maria	Wozny, Olaf D
Fotini Inc	Korngold, Avraham	Nenadic, Zeljko	Shelest, Myron	Wynnyk, Andrew J
Gavrilouk, Vladimir	Kostyk, Iryna	Nevskyy, Oleksandr	Shlikhoutka, Lessia	Zubritskaya, Ekaterina
Gladys, Richard J				Zynych, Myroslava

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Main Office
108 Second Ave
New York, NY 10003
Tel: 212.473.7310
Fax: 212.473.3251

Kerhonkson
6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12426
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale
St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria
32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:
Holy Family Ukr. Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Outside NYC call toll free: 1.888.SELFREL; Visit our website: www.selfrelianceny.org; E-mail: info@selfrelianceny.org

РОДИННЕ КОЛО

Батько передав бандуру синові

Олександр Панченко

У цьогорічному липні хотілося згадати бандуриста і композитора Петра Деряжного, який народився 2 липня 1946 року у родині Федора Деряжного, уродженця містечка Нові Санжари, на Полтавщині. Батько Петра 16-річним юнаком побачив бандуру в руках молодого сліпого кобзаря та, не маючи грошей купити інструмент, заходився зробити його власними руками. Лише через 10 років йому вдалося виготовити свою першу бандуру. Під час великого українського Голоду на початку 1930-их років він їздив велосипедом аж до Білорусі, де виступав зі своєю бандурою, щоб на зібранні пожертви купити хліба. Ф. Деряжний виступав з бандурою також на концертах перед українцями в таборах для переміщених осіб. Там, у таборах, він об'єднався з кількома іншими майстрами музичних інструментів, щоб робити цимбали, бандури, гітари, домри й мандоліни. Познайомився з земляком-бандуристом Григорієм Бажулем, який народився у Полтаві 22 січня 1906 року. Пізніше саме Г. Бажул й Ф. Деряжний стали основоположниками Школи гри на бандурі в австралійському місті Сідней. Ф. Деряжний у 1945 році одружився з Марією Полікарповою, а вже наступного року народився у них син Петро, тепер – визначний бандурист та громадський діяч в Австралії, який щойно відсвяткував своє 70-річчя.

1950 року родина Деряжних з незначними пожитками та двома бандурами прибула до Австралії. Однак, австралійські митни-

Петро (зліва) і Федір Деряжні.

ки сконфіскували другу бандуру Ф. Деряжного. Заохочений дружиною, Федір Деряжний почав виготовляти свої бандури вже із австралійських порід дерев для потреб українських бандуристів у Мельбурні, для Г. Бажула у Сідней, а також для інших виконавців в країнах поселення. Заходами ж Ніни Денисенко його власну бандуру, яку привіз з Німеччини, купив австралійський уряд та поставив у відділі музичних інструментів у Технологічному музеї Сіднею. У 1950-их роках на українських імпрезах та академіях Ф. Деряжний часто виступав зі своєю бандурою та виконував власні композиції „Круча“ та „Гомоніла Україна“. Від 1966 року він почав працювати над бандурою нового типу. Цим новим типом бандури та виконанням на ній пісні „Ой Морозе, Морозенку“

Ф. Деряжний захопив свого сина до пісні й бандури. З часом почала грати також й донька Ліда і вже 1971 року тріо бандуристів Деряжних виступило на телебаченні в ході концерту, присвяченого роковинам поселення в Австралії емігрантів з Європи.

2013 року Ніла та Петро Деряжний відвідали Полтавщину, грали при вшануванні легендарного командира Кінного полку Чорних Запорожців полковника Петра Дяченка в селі Березова Лука. Усі дякували землякам-українцям з далекої Австралії.

П. Деряжний свій день народження святкував разом з дружиною Нілою Бабченко, батько якої походить з Слобожанщини. П. Деряжний став членом Ансамблю бандуристів ім. Гната Хоткевича, керівником якого був Г. Бажул. П.

Деряжний вслід за батьком опанував харківський спосіб гри на бандурі та з батьком і сестрою виступав у тріо бандуристів. В 1969 році ансамбль дав свій перший самостійний кобзарський концерт у Волонгонзі на честь Тараса Шевченка. У програмі концерту ансамбль виконав пісню „Край козачий“, й це була одна з перших композицій П. Деряжного, яку він разом з Н. Бабченко виконував у Конотопі на Сумщині, у Києві, а потім Березовій Луці та Лохвиці на Полтавщині. Він став першим в Австралії, що виконав старовинні козацькі думи, а також написав музику для поеми „Про Симона Петлюру“ на слова Кучугури Кучуренка й кілька пісень на слова українських поетів в Австралії. Дещо пізніше разом з дружиною він співав у хорі „Боян“, а 1983 року на прохання членів хору став його диригентом, взяв участь у заснуванні Українського народного ансамблю ім. Володимира Івасюка в Сідней та став його диригентом. За короткий час ансамбль П. Деряжного записав на платівку кілька пісень В. Івасюка у його хоровій обробці та оркестрації, уклав та згармонізував кілька музично-хореографічних монтажів на українську народну тематику та багато сучасних українських пісень для молодих голосів у супроводі народних і класичних інструментів. У 1986 році він став диригентом жіночого ансамблю „Суцвіття“, з яким дав кілька концертів та мав чисельні виступи на Сіднейському фолкльорному фестивалі та українських імпрезах й академіях.

Лохвиця,
Полтавська область

Сліпота Заходу...

(Закінчення зі стор. 4)

го теракту. Однак, не наважуються глянути цій правді в очі – дуже вже вона жахлива і занадто серйозних зажадала б висновків і дій. Але гра в сліпоту може призвести до нових трагедій.

Дональд Трамп – цінний агент В. Путіна в Америці тому, що його ніхто не вербував. Тому формально викрити його в цій якості неможливо. Просто як виключно корисний безграмотний буржуазний ідіот, він збирається на президентському посту добиватися цілей, про які мріє В. Путін: фактичного відходу США зі світової арени, розвалу НАТО, відання України на повне свавілля Кремля.

А ось хто справжні фактично платні агенти Кремля – так це найближчі співробітники Д. Трампа: керівник виборчої компанії Пол Манафорт і радник з питань Росії Картер Пейдж. Обидва роками працювали за величезні гроші у російських олігархів і Віктора Януковича.

Готовність Д. Трампа до віддання Путінові Східної і Центральної Європи – це певною мірою продовження схожих тенденцій політики Б. Обами. Всі ж пам'ятають його інтерв'ю для журналу „Атлантик“, в якому чи не буквально сказано: росіянам хочеться звалтувати Україну набагато сильніше, ніж нам її захищати, так буде завжди, і нам доведеться з цим рахуватися.

Це показує, що настрої втоми від глибокої відповідальності характерні для американського політичного прошарку. Тому кандидатура Д. Трампа є ідеальною точкою зборки для носіїв такого роду поглядів. Він максимально експлуатує ізоляціоністські настрої, що завжди існували в США.

Такі настрої (об'єктивно прогітлерівські) були сильні в США напередодні Другої світової. Президентів Франклінові Рузвельтові коштувало великих зусиль переконати американський народ у необхідності опору фашизму в Європі. Характерно, що Д. Трамп запозичив для своєї кампанії гасло ізоляціоністів 3190-их років – „America First“.

Іноді доводиться натрапляти на думку, що, ставши президентом, Д. Трамп зіткнеться з системою стримувань і противаг в американській політичній системі і не зможе реалізувати свої руйнівні зовнішньополітичні установки.

Але справа в тому, що ізоляціоністів, прихильників відмови від північноатлантичних зобов'язань (переконаних або щедро проплачених Кремлем) досить багато в усіх ешелонах американського естеблшменту, включно з експертним співтовариством.

Характерно, що жодного слова щодо безглузких тверджень Д. Трампа не промовили досі такі гурту американської зовнішньої політики, як Генрі Кісінджер і Збігнев Бжезінський. З першим усе ясно. Г. Кісінджер і його найближ-

чий радник з питань Росії Том Грем понад 10 років обслуговують інтереси Кремля. Прочитайте будь-яку публікацію, щоб у цьому переконатися. А от до „залізного Збіга“ довгі руки Луб'янки дотяглися порівняно недавно, після початку української кризи – зі щедрим пожертвуванням одного з придворних олігархів на користь очолюваного ветераном-антисоветчиком Центру стратегічних і міжнародних досліджень CSIS. Після чого старий З. Бжезінський несподівано захоплено заговорив про фінляндизацію України.

Сьогодні Гиларі Клінтон випереджає Д. Трампа. Але уявіть собі, що десь у середині жовтня в Америці відбудеться мегатеракт ісламистів, а Президент Б. Обама, як завжди, говоримте: іслам тут ні при чому, іслам – це прекрасна релігія світу. Це викличе роздратування виборців і поверне на бік Д. Трампа нових прихильників.

У нього є можливість прийти до влади, і такий результат майбутніх виборів виявиться колосальною перемогою В. Путіна. Майбутній державний секретар в кабінеті Д. Трампа, спікер палати представників в 1990-их роках, не маргінал у великій політиці (на відміну від самого Д. Трампа), а навпаки, steam of the creams американського естеблшменту Нют Гінґріч заявив нещодавно, що Естонія – це передмістя Санкт-Петербургу, і він не збирається заради неї йти на ризик ядерної війни з Росією.

Такий вислів – сам по собі вели-

чезна перемога дворічного відвертого ядерного шантажу Заходу Кремлем. По суті, це пряме запрошення „зеленим чоловічкам“ вирушити в чергову відпустку в країни Балтії.

Цікаво, чи знає він, що дослівно повторює аргументацію Сталіна, який оголосив війну Фінляндії, яка нібито самою своєю географією загрожувала безпеці Ленінграду. Якою музикою сфер звучали в Кремлі слова Н. Гінґріча, який оголосив капітуляцію США від імени майбутнього президента Д. Трампа!

Відмова США від військового захисту країни-члена НАТО, від принципу ядерного стримування означатиме кінець НАТО, кінець США як світової держави, відхід Заходу зі світової історії. Це величезна спокуса для ідеологів і практиків „Русского міра“, і В. Путін, безсумнівно, серйозно міркує, як таким шансом скористатися і, головне, як його максимально збільшити.

В. Путін не зупиниться ні перед чим, щоб не втратити унікальну можливість виграти Третю світову війну „малою кров'ю на чужій території“.

Злом серверів виборчого штабу демократів може виявитися лише маленькою безневинною витівкою.

„Газета по-українськи“, 17 серпня

Андрій Піонтковський – російський публіцист, політолог, опозиційний до режиму В. Путіна.

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY COMPREHENSIVE CAMPAIGN

**BENEFIT EVENTS
TO SUPPORT UCU**

**БЛАГОДІЙНІ БЕНКЕТИ
НА ПІДТРИМКУ УКУ**

**A NEW GENERATION for A NEW UKRAINE!
НОВЕ ПОКОЛІННЯ для НОВОЇ УКРАЇНИ!**

The Ukrainian Catholic University is in **the final phase of its Comprehensive Campaign** to support the building of a modern campus and the establishment of new academic programs. **To date, 95% of our goal has been reached – Help us to go over the top!**

**OCT 23
LOS ANGELES**

Ukrainian Cultural Center

**OCT 29
PHILADELPHIA**

Simeone Automotive Museum

**OCT 30
CHICAGO**

Ritz-Carlton Hotel

**NOV 6
NEW YORK**

Roosevelt Hotel

Invited Speakers*

Natalie Jaresko
Ukraine's Minister of
Finance (2014-2016)

Bishop Borys Gudziak
President, Ukrainian
Catholic University

Serhiy Fomenko
Renowned
Ukrainian singer

* Speakers and Stars will not appear in all cities. Additional Speakers and Stars to be announced.

FOR MORE INFORMATION,
call the Ukrainian Catholic Education Foundation **1 (800) 599-3671** or visit us at **www.ucef.org**

Золочівський замок...

(Закінчення зі стор. 11)

не училище.

Тільки в 1972 році колишня королівська резиденція перейшла у ведення Львівської галерії мистецтв. Тоді і почалася масштабна реконструкція.

Коли Україна стала незалежною, у Золочівському твердині був у 1995 році встановлений пам'ятник усім безвинно загиблим, замученим катями з НКВД в період з 1938 по 1941 роки.

Золочівський замок на пагорбі Купина являє собою квадрат з бастіонами по кутах. Протяжність його стіни, що сягала висоти 11 метрів, перевищує 100 метрів, по краях зведені шестикутні вежі. Відновлено глибокий рів навколо та підйомний міст. Нині в стінах палацу розташовується експозиція Львівської галерії мистецтв – „Інтер'єри XVII століття” і „Золочівська історія”.

За головними воротами постає перлина комплексу – Китайський палац, всередині якого розташовані експонати східного напрямку архітектури на українській території, предмети культури, мистецтва і культури Індії, Китаю, Японії.

Недалеко розмістилась двоповерхова будівля Великого житлового палацу, який з серпня 2009 року відкрито для огляду. Можна оглянути експозиції з історії замку, тюремного часу, палацову капличку Благівіщення, королівську скарбницю з реконструкцією корони Данила Галицького. Всього ж представлено понад 550 експонатів, у тому числі живопис, меблі, зброя, порцеляна, скульптура, килими, мисливські трофеї.

Відвідувачі збираються біля камінів з зашифрованими написами, які ще не прочитані й досі. Їх привезли з села Новосілки, що недалеко від Золочева. Найбільший камінь важить 10 тонн. У 2001 році у Золочівському замку побував референт Папи Івана-Павла II. Він висловив думку, що це старопольська мова, якою користувалися до середини XIV ст.

На території є діюча капличка, яку освятив 21 червня 2004 року Патріярх Любомир Гузар. Служби у ній відбуваються двічі у рік: на Благівіщення (храмове свято) і в роковини репресій – у першу неділю липня.

Скульптура „Біла пані” на території замку.

Російська філологія в Ужгороді вже не популярна

Олександр Гаврош

Великий резонанс викликала дискусія про існування двох російських кафедр в Ужгородському національному університеті (окремо російської мови та російської літератури). Нарешті під тиском громадськості навесні 2016 року кафедри було перейменовано. Однак, набір студентів на русистику продовжили. Ба, більше – цьогоріч на денне навчання на російські спеціальності (філологія та середня освіта) було виділено ще більше державних місць, ніж торік (!). Але життя підтвердило подальше падіння інтересу закарпатців до російської філології.

За даними інформаційної системи „Конкурс”, з семи місць державного замовлення на денну форму російських відділень вступило тільки троє охочих. Заочну форму обрав

лише один абітурієнт (з двох місць держбюджету). Таким чином, першокурсниками російської філології стануть усього чотири студенти, тоді як торік їх було сім (з них чотири денної та три – заочної форми).

Російська філологія виявилась єдиною спеціальністю філологічного факультету, яка не змогла заповнити місць державного замовлення ні на стаціонар, ні на заочну форму навчання. Через це факультет втратив чотири бюджетні місця, які могли б використати абітурієнти української, словацької, чеської філологій, журналісти чи рекламісти.

Таким чином невдовзі в УжНУ буде більше викладачів російської філології, ніж студентів. Постає питання про доцільність існування такої спеціальності в Ужгороді.

Ужгород

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

**15-тилітній
Мортгедж**

2.79% APR*

Відсотки можуть змінюватися

Завітайте на нашу веб-сторінку, або проскануйте “QR code”, щоб дізнатись сьогоднішні мортгедж пропозиції.

ДО ВІНАЙМУ АБО НА ПРОДАЖ
Кондомініум, 2 спальні в St. Andrew Ukrainian Condo Association в Норт-Порті, Фла. По інформації тел. до Юрія: **847-404-9538**

Українська православна церква в Marlewood NJ шукає чоловіка і жінку, щоб взяти в оренду хату (3 спальні 1 і 1/2 лазнички) по зниженій ціні за доглядання церкви та прицерковної площі. По додатковій інформації телефонуйте до Алекса **973-714-2459**.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Пропозиція стосується тільки однородних домів або багатоквартирних будинків не більших 4-ох помешкань, коли в одному проживає власник. *На день 8-го липня 2016 р. процентна ставка на 15-річний FNMA qualified особистий мортгедж до максимальної суми \$417,000 із 80% позиченої суми порівняльно з вартістю будівлі (LTV) становить 2.799% у річному відношенні (Annual Percentage Rate (APR)); місячні оплати на мортгедж в сумі \$100,000 при вищеподаних умовах виносить \$678.62. Оплата за аплікацію \$200, 0 поинтс. Місячна оплата не включає кошти оплат за податки й страхування дому; коли включити суму податків і страхування, місячна оплата буде вища. Мортгедж можуть отримати тільки члени кредитівки, що живуть у визначених географічних місцевостях. Умови щодо процентної ставки і вимог можуть змінюватися без попередження. Вимагається оцінка фінансової спроможності і підтвердження кваліфікації. За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний номер 1.888.222.8571.

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець
Страховання Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страховання життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

РІДНІЙ ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА,
м. ПАССЕЙК, НЮ ДЖЕРЗІ
**ПОТРІБНІ НА РОБОТУ
КВАЛІФІКОВАНІ ВЧИТЕЛІ.**

ПРОХАННЯ ЗГОЛОШУВАТИСЬ ПО
ТЕЛ. 201-602-5787, Е-ПОШТА ridnashkolapassaic@gmail.com

РІДНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
м. ПАССЕЙК, НЮ-ДЖЕРЗІ

проводить набір учнів віком від 4-16 років на 2016-2017 н.р.

Заняття проводять кваліфіковані вчителі.
Навчання починається 10 вересня.

КОНТАКТУЙТЕ – ми завжди раді вас чути:
тел. 201-602-5787
е-пошта; ridnashkolapassaic@gmail.com

У нас завжди знайдеться цікава інформація для вас.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.
240 West 35th Street, 2nd Floor, Manhattan, NY 10001
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 646-766-0302

Info@sai.nyc • www.sai.nyc

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973)538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії,
- Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Чому українці...

(Закінчення зі стор. 2)

регіональними програмами з подолання бідності.

Але показники вперто доводять: у державі з кожним роком бідних більше.

Бідність стала не тільки хронічним явищем, визначаючи спосіб життя більшої частини населення країни як „виживання“, але й фактором поділу суспільства на дуже заможних і дуже бідних, при катастрофічному зменшенні середнього прошарку суспільства.

Згідно з результатами досліджень співвідношення доходів багатих українців до найбідніших складає 30:1. Натомість, в країнах ЄС це 5.7:1

Рівень бідності в Україні дорівнює рівню відповідальності кожного. Українська бідність – це бідність безвідповідальної людини. Українці бідні не тому, що дурні, а тому, що тотально безвідповідальні у своєму виборі.

З року в рік віддаючи переваги під час голосування „меншому злу“

чи приємному фото вкупі з грошовою винагородою – український виборець вперто не хотів підходити до свого вибору свідомо й відповідально.

Головним в цій ситуації є відсутність волі й стремління розбиратися в проблематиці, долучатися до шляхів її вирішення, міряти категоріями „ми“ і „разом“ тоді, коли це не стосується свого дому, міста чи регіону.

Важко прийняти й зрозуміти, що саме ми всі винні в кризі, бідності, корупції, неєвропейській заможності, відсутності перспектив – це ми робили вибір, як жити й кому довірити формування стратегії життя на роки.

Важко відмовитися від пошуків когось винного в усіх наших бідах.

Варто нарешті зрозуміти, що ніякого „месії“ немає. Є ми, і наш свідомий чи несвідомий вибір.

„Економічна правда“, 18 серпня

Олександр Федоренко – експерт
Інституту реформ та розвитку
Києва.

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**Завантажте наш
мобільний додаток
для всіх ваших
фінансових потреб**

Download Our App!

- Deposit checks...
- View balances...
- Make transfers...
- Pay bills & more...

...using your smartphone or tablet

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

MAIN OFFICE | 824 E. Ridge Rd | Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

ALBANY, NY (518)266-0791	AMHERST, NY (716)799-8385	BOSTON, MA (781)493-6733	BUFFALO, NY (716)847-6655	CLEVELAND, OH (440)842-5888
FEDERAL WAY, WA (253)237-5293	PORTLAND, OR (503)774-1444	SACRAMENTO, CA (916)721-1188	SYRACUSE, NY (315)471-4074	VANCOUVER, WA (360)597-2096
WEBSTER, NY (585)545-6276				

877-968-7828 www.rufcu.org
Federally insured by NCUA Equal Housing Lender

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Галина Акерман...

(Закінчення зі стор. 12)

визначені ворогами і фашистами. І у повоєнний період Москва вела широку антиукраїнську пропаганду на Заході, використовуючи факти участі українців у знищенні євреїв для очорнення усього українського народу. Звісно, марно шукати в тодішній радянській пресі (та й у сьогоденній російській) згадки про те, що 2,515 українців отримали в Ізраїлі звання праведників народів світу за їхню участь в рятуванні євреїв.

Сьогодні, коли архіви в Україні доступні для істориків, настав час для об'єктивної оцінки діяльності ОУН і УПА. Треба переглянути діяльність таких людей, як Степан Бандера чи Роман Шухевич, таких військових частин, як батальйон „Нахтігаль“ та ін. Проте, незалежно від висновків щодо винуватості тих чи інших осіб у злочинах проти євреїв, треба підкреслити наступне: навіть якщо частина звинувачень справедлива, антисемітська політика і геноцид українського єврейства не були політикою української держави (її у час окупації взагалі не було), а діями груп чи окремих осіб, які співпрацювали з нацистами.

У той час, коли УПА боролася з радянським режимом, сам СРСР провадив антисемітську політику. Вона почалась ще в 1939 році, коли Сталін намагався догодити своєму союзникові Гітлерові, знімаючи євреїв з керівних посад. Вершиною антисемітизму було вбивство великого єврейського актора Михоелса за наказом Сталіна в 1948 році. Після знищення цього неформального провідника радянського єврейства, який користувався авторитетом і в США, почалась кампанія звинувачення євреїв в „космополітизмі“, яка супроводжувалася масовими виключеннями з партії, звільненнями з престижних посад, заборонаю ідішистської культури (другий фатальний удар по цій культурі після того, як значна частина європейських євреїв була знищена нацистами). За вигаданими звинуваченнями були розстріляні майже всі члени Єврейського антифашистського комітету, готувався процес єврейських „лікарів-убивць“, і тільки смерть Сталіна в березні 1953 року врятувала євреїв від можливої масової депортації.

Антисемітська політика тривала до розпаду СРСР. При прийомі до вищих шкіл і на роботу, в партію і для виїзду за кордон треба було заповнювати анкети, де був пункт „національність“, причому вимагалось вказати етнічне походження обох батьків. В деяких анкетах вимагалось вказувати національність також бабусь та дідусів, і

присутність єврейської крові була нездоланною перешкодою для вступу в інститути, для кар'єри у війську, в дипломатії та ін. Жорстока антисемітська пропаганда служила стимулом для розпалювання народного антисемітизму, який процвітав в Російській імперії.

Ледве припинився радянський антисемітизм, єврейське життя в Україні розквітло. В Україні тепер налічується до 250 тис. євреїв, які мають усі права і відіграють поважну роль в політичному житті. Достатньо нагадати про єврейське походження нинішнього прем'єра Володимира Гройсмана, багатьох інших.

Євреї беруть активну участь в економічному, науковому, культурному житті України і мають повну свободу віросповідання. Варто відзначити такі установи, як Judaica Center в Києво-Могилянській академії і Український центр дослідження Голокосту „Ткума“ в Дніпрі, де також діє один з найбільших у світі єврейських центрів „Менора“.

Україна стала центром паломництва хасидів з усього світу. Це було б неможливо, якби в Україні процвітали антисемітські настрої. Звинувачення українців в антисемітизмі невтомно провадять російські засоби масової інформації, як частину кампанії з дискредитації України, яка обрала європейський шлях розвитку. На жаль, єврейські олігархи в Україні виявилися не кращими від інших. І це не дивно, бо йдеться про людей, які набули свої капітали сумнівним або кримінальним шляхом. Лихо в тому, що саме вони контролюють усі єврейські організації України.

Не можна стверджувати, що в Україні геть відсутні прояви побутового антисемітизму, від цієї отрути не має засобу жодна європейська країна. Прикметно, що путінський режим, який пристрасно захищає українських євреїв від уявної загрози, проходить повз те, що твориться на сайтах російських націоналістів, православних фундаменталістів і прихильників „Back in the USSR“.

Підведемо підсумки. Немає сенсу звинувачувати сучасних українців в антисемітизмі. Коли ж йдеться про Другу світову війну, то необхідно провести авторитетну конференцію експертів, щоб зняти з українського народу в цілому звинувачення у співпраці з нацистами, в той час як мільйони українців служили в Червоній армії і тисячі українців рятували євреїв. Водночас треба проаналізувати архівні матеріали і свідчення, щоб установити й засудити всі факти переслідувань євреїв, до яких причетні українці. Така подвійна робота сприятиме зміні громадської думки у світі і зміцненню позитивного образу України.

Сповіщаємо друзів і знайомих, що несподівано, на 92-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий Муж, Батько і Дідо

св. п.

Корнелій Івасюк

народжений 13 червня 1924 року в Бондарівці, Україна.

З невимовним жалем залишилися:

- дружина - Тамара Івасюк
- доньки - Галина Безвік з мужем д-ром Робертом
- Ірина Івасюк Велучі з мужем д-ром Албертом
- син - Орест Івасюк з дружиною д-ром Бренді
- внучка - Мелісса
- племінниці - Євгенія Лукас
- Ніна Ваун
- племінники - Павло Євич
- Михайло Євич
- ближча і дальша родина в Україні.

Похорон відбувся на кладовищі Вайт Чепел в Трой, Мишиген.

Родина просить згадати св. п. Корнелія у своїх молитвах.

Нехай з Богом спочиває.

Вічная пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 29 липня 2016 року, відійшла у вічність наша найдорожча Мама, Бабця, Сестра і Тета

св. п. Ірена Бандера Чайковська

народжена 14 лютого 1927 року в Стрию, Стрийський р-н, Львівська обл. в Україні,

донька інж. Осипа і Марії Бандери, дружина покійного Степана Чайковського

Похоронні відправи відбудуться 17 вересня 2016 року в Українській католицькій церкві св. Михаїла у Гартфорді, Конектикат, а відтак на цвинтарі у Глястонбері, Конектикат.

У глибокому смутку залишилися:

- доньки Марта з чоловіком Frank Peters
Галина з чоловіком Mark Radke
- син Андрій з дружиною Carol
- внуки Стефанія Редкі
Кейт Чайковська
Степан Чайковський
- брат з родиною Володимир з дружиною Ніною і діти
Марко з дружиною Маргаретою і сином Павлусем д-р Петро
д-р Христина з чоловіком д-ром Седриком і синами Седриком і Петрусем

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Родина щиро дякує за молитви і вислови співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної можна скласти на допомогу жертвам Війни Гідності:

Ukrainian War Victims' Fund, UNWLA Inc.
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Користайте тепер -
відсотки НАЙНИЖЧІ та умови на моргеджах вигідні!
Звертайтеся до Кредитівки Самопоміч Нью Йорк

3.60%* APR
НЕЗМІННИЙ ВІДСОТОК
25-ти річний термін

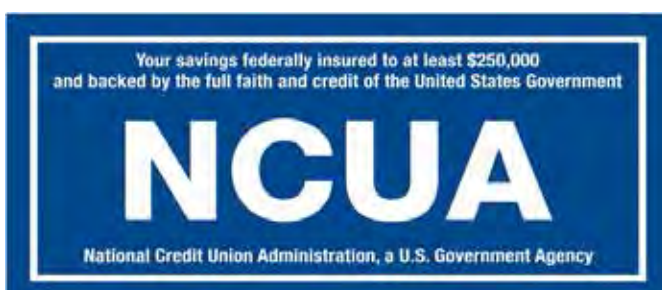
SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
 E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
 Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636 ❖ **UNIONDALE:** 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097 ❖ **ASTORIA:** 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458 ❖ **LINDENHURST:** 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.06. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.